

občinski poročevalec

GLASLO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

DOMŽALE, 24. 12. 1982, Leto XXI, Št. 16

DELOVNO V LETO 1983

Bliža se konec leta in zopet prihaja čas obračunov in pregledov opravljenega dela. Že v navadi je, da se soočamo s številnimi in primerjavami, da skušamo oceniti tisto, kar smo počeli med letom.

Za leto 1982 lahko ugotovljamo, da je bilo zelo pestro in razgibano, in to prav na vseh področjih našega dela in življenja. V pripravah na delegatske volitve smo želeli podružbiti kadrovske politiko, poiskati takšne delovne ljudi in občane, ki bi prenašali interese združenega dela in krajevnih skupnosti v skupščine, kjer se vsi interesi tudi usklajujejo. Svojo pripadnost in zavest smo potrdili na volitvah, naš nadaljnji razvoj pa opredelili na kongresih družbenopolitičnih organizacij. Povsod smo poudarili, da sta samoupravljanje in delegatsko odločanje edina alternativna našega nadaljnjega razvoja.

Iztekaajoče se leto nas je močno angažiralo pri razreševanju nakopičenih problemov na področju gospodarstva. Kriza v svetu, predvsem pa naša prizadevanja za večji izvoz, odločenost, da bomo vračali dolge, da bomo odpravili neskladja na vseh področjih porabe, so pred vse nas postavili velike obveznosti. Kljub številnim spremembam pri pogojih gospodarjenja, so naši delavci dokazali, da so pripravljeni delati in izpolnjevati sprejete letne načrte. Doseženi rezultati v industriji, kmetijstvu, malem gospodarstvu, predvsem pa pri izvozu so zadovoljivi, čeprav je bilo ponekod težko zaradi pomanjkanja deviz in repromateriala. S samoupravnim združevanjem sredstev in ob nenehni prizadevanjih naše banke smo zagotavljali sredstva za plačilo zapadlih obveznosti in tudi za

dokaj nemoteno vrtenje strojev v industriji.

Vsi smo občutili nekatere težave na področju preskrbe. Toda na splošno lahko ocenimo, da smo različne „šoke“ doživljali tudi zaradi tega, ker so nekateri zganjali paniko in s tem po nepotrebem spodbujali potrošniško mrzlico. Kljub temu, da govorimo o humanosti in solidarnosti, smo socialistična moralna načela zamenjali s potrošniško miselnostjo in pri tem pozabili tudi na čase, ko smo resnično živeli v pomanj-

kanju in dokaj nižjem življenjskem standardu.

In kako v letu 1983?

Predvsem nam mora biti jasno, da bodo morali biti naši napor usmerjeni v večjo proizvodnjo in večji izvoz, da bomo morali dosledno po samoupravnih in delegatski poti uresničevati sprejete resolucije in ne odstopati od dogovorov, ki smo jih sprejeli s spremembami srednjeročnega plana. Vsa prizadevanja bomo morali posvetiti proizvodnji, kajti samo z njo bomo ustvarjali sredstva za vse vrste porabe in za naše obveznosti, ki jih imamo do tujine. Še več bomo morali narediti na področju kmetijstva in malo gospodarstvo tesneje povezati z združenim delom, hitreje se

bomo morali sporazumevati in dogovarjati in se ponašati tako, da bodo moralna načela prevladovala nad potrošniškimi, da ne bo potrebno sprejemati kratkoročnih ukrepov. Prav vsi bomo morali stati za sprejetimi odločitvami, povezovati delo samoupravnih in delegatskih organov, voditi realno politiko na vseh področjih porabe in se preko organiziranih socialističnih sil stalno srečevati z delovnimi ljudmi in občani.

Medsebojna voščila ob Novem letu naj bodo topla in iskrena, polna zaupanja v krepitev socialistične solidarnosti in povezana z najboljšimi željami za srečo, mir, svobodo in zdravje.

Karel Kušar

BRALCEM!

Z letom 1983 vstopa naše glasilo v tridesetletnico svojega življenja. Veliko člankov je bilo objavljenih, veliko odlokov, stališč in priporočil je na njegovem papirju zagledalo beli dan, kar precejšnje število bralcev in naših občanov smo vam predstavili in upamo, da bo tudi v letu 1983 OBČINSKI POROČEVALEC naše glasilo, glasilo skozi katerega bomo spremljali dogajanja v naši občini, v njem pisali o uspehih in težavah, ki nas spremljajo in trudili se bomo, da bo resnično postal naše glasilo.

To pa bomo brez vas, dragi bralci, zelo težko dosegli. Iz leta v leto si prizadevamo, da bi k pisanju za Občinski poročevalec pritegnili kar največ dopisnikov iz vseh območij naše občine, vendar ob tem ugotovljamo, da nam to nekako ne uspeva, da nas vedno ostaja le peščica, ki si prizadevamo, da bi bilo naše glasilo pestro, da ne bi v njem objavljali le uradnih in polurad-

(Nadaljevanje na 2. strani)

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM
ŽELIMO V NOVEM LETU 1983 OBILO SREČE
IN DELOVNIH USPEHOV

Skupščina občine in
družbenopolitične organizacije
Domžale

(Nadaljevanje s 1. strani)
nih aktov, temveč bi z njim v največji možni meri približali življenje v naši občini in obveščali vse delovne ljudi in občane o dogajanjih v naših temeljnih okoljih.

K sodelovanju pa vabimo tudi vse bralce, ki bi skupaj z nami oblikovali posebno rubriko PISMA BRALCEV, s katero bi radi začeli v letu 1983. Želeli bi, da bi nam pisali o dogodkih v vaših delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih, da bi nas obveščali o vaših prizadevanjih

za poživitev dela različnih društev in organizacij, o svojih uspehih in problemih, pri katerih razreševanju bi vam radi pomagali. Zato nam v svojih pismih zastavljajte vprašanja, opozarjajte na nepravilnosti, mi pa vam bomo skupaj z ustreznimi službami skušali odgovorjati, vam pomagati in prepričani smo, da bo naše sodelovanje tudi popestrilo strani OBČINSKEGA POROČEVALCA.

Zato srečno 1983 in veliko sodelovanja!

Glavna urednica

OB DNEVU JUGOSLOVANSKE LJUDSKE ARMADE

Po prvi sovražni ofenzivi, v pozni jeseni l. 1941, so se partizanski odredi z Vrhovnim štabom in tovarišem Titom umaknili iz zahodne Srbije v Sandžak.

Tam so se pripravljali na boje na drugem osvobojenem ozemlju. V razgovoru z vojnimi tovariši je tovarišu Titu šinila v glavo misel, da bi bilo dobro formirati brigade, vezane na določeno ozemlje, toda gibljive, sestavljene iz najbolj junaških in predanih ljudi iz vseh slojev in vseh krajev Jugoslavije. Tovariš Tito je tako pojasnjeval potrebe formiranja takih brigad: „Naš umik in izguba osvobojenega ozemlja v Zahodni Srbiji, iz Užiške republike, nista imela za našo nadaljnjo borbo tragičnih posledic, ker smo tokrat imeli nova svobodna ozemlja v Bosni, Hercegovini, v Črni gori, na Hrvaškem. Tudi pozneje smo večkrat izgubili kako osvobojeno ozemlje, pa smo vedno zavzeli še večje. Izguba enega osvobojenega ozemlja je za nas pomenila nalogo, zavzeti drugo osvobojeno ozemlje, še z večjim prostorom, ker nismo smeli dopustiti novenega kršenja naših baz, ker je naša oborožena sila nenehno naraščala. Vsakemu našemu porazu je morala slediti še večja zmaga. To je zakon revolucionarne strategije in taktike. Revolucionarna bojna taktika zahteva neprestane ofenzivne akcije, kajti samo takšne akcije navdihujejo z revolucionarnim bojnim duhom in novim poletom tiste, ki se bore za našo svobodo in tiste, ki posegajo v naš boj.“

V takem revolucionarnem vzdušju je prišel 22. december l. 1941. Takrat sta CK KPJ in Vrhovni štab s tovarišem Titom na čelu ustanovila Prvo proletarsko brigado, v mestecu Rudo v Sandžaku na tromeji Srbije, Bosne in Črne gore. To je bil rojstni dan naše ljudske armade, ki ga svečano proslavljamo iz leta v leto. Res svečano in ponosno, ta slavni zgodovinski dan. To je bila prva udarna brigada, sestavljena iz proletarcev iz vseh krajev naše zaslužnjene domovine, ki je izpolnjevala najtežavnejše naloge, v borbi s sovražniki in domačimi izdajalci. Prehodila je peš vso zaslužnjeno, a nikoli premagano domovino, po težkih planinskih predelih. Njeni junaški borci so prišli tudi v Trst in na Koroško. Mnogi, premnogi so padli, omahnili v mrazu in visokem snegu, a na njihova mesta so stopili drugi, nič manj junaški in ponosni. Tako so se srca živih in srca mrtvih nemo povezovala v junaški Titovi armadi. Zgodovina ne bo nikoli pozabila junakov Neretve, Sutjeske, Kozare, Pohorja, Jelovice in

PRESEDSTVO SFRJ

je z ukazom št. 52 dne 16.6.1982 oblikovalo

za zasluge in dosežene uspehe pri delu, ki je pomembno za napredek države

Z REDOM DELA S SREBRNIM VENCEM

ROUS Marka, Ljubljana, Trg komandanta Staneta 6, zaposlen LEK TOZD Kemija – za prispevek pri socialistični izgradnji države

Z MEDALJO ZASLUG ZA NAROD

KOGEJ Stojana, Ljubljana, Snebrško nabrežje 60, zaposlen LEK TOZD Kemija – za trud in dosežene uspehe pri delu

Z MEDALJO DELA

1. SVETLIN Petra, Moravče, Sp. Tustanj 25, zaposlen LEK TOZD Kemija

2. ŠARC Andrej, Radomlje, Vaška pot 37, zaposlen LEK TOZD Droge

Komisija za odlikovanja
Skupščine občine Domžale

mnogih, premnogih drugih. Umikali so se in napredovali tudi mrtvi bataljoni.

Pozneje so ustanovili še več proletarskih brigad, ki so se junaško borile do končne zmage. Njihovi borci so bili povsod zgled tovarištva, junaštva, požrtvovalnosti in samoodpovedovanja. Zato so povsod v zaslužnjem ljudstvu vlivali vero v zmago, ko bo konec trpljenja, ponižanja in prelivanja krvi ...

Vsi so sledili prvemu vojaku naše revolucije, svojemu legendarnemu komandantu tovarišu Titu, ki je vodil vse niti nenavadno zapletenega boja, kakršnega še ni poznala zgodovina. V neenakopravnem, nadčloveškem boju so naši borci dosegli kar se je mnogim zdelo nemogoče. Premagali so sovražnike, ki so imeli na voljo vse, kar je dotlej poznala sodobna vojna tehnika. Vsi sovražniki in njihovo vodstvo so se prepričali, da ima naša vojska s tov. Titom na čelu za seboj vse naše narode in narodnosti in da je ni sile, s katero bi lahko uničili naš pravični boj za svobodo in lepše življenje.

Tako je tudi danes. Naša ljudska armada je tesno povezana z našim delom in življenjem. Vojaki so povsod pomagali pri obnovi naše porušene domovine, danes pomagajo ob elementarnih nesrečah, pomagajo pri gradnji cest, železnic, predorov, pri poljskih delih. Povsod so v prvih vrstah. Poñosni smo nanje. Kot budni čuvarji naših meja, našega modrega morja in neba, so vedno pripravljene braniti vse pridobitve naše krvave, velike borbe, našo socialistično, samoupravno, neuvrščeno, Titovo in našo Jugoslavijo.

Naša JLA je tesno povezana z vsem našim ljudstvom, s splošnim ljudskim odporom in družbeno samozaščito, kamor je vključenih mnogo občanov in krajanov, od pionirjev do starejših ljudi. Vsi smo vedno pripravljene braniti našo svobodo, neodvisnost, vse pridobitve. Še posebno v sedanjih zaostrenih gospodarskih in političnih razmerah doma in po svetu. Pred očmi imamo Titove besede: „Delajmo, kakor da bo sto let mir, a bodimo pripravljene, kakor da bo jutri vojna.“

Danica Zidarič

OBISK DELOVNE SKUPINE CK ZKS V DOMŽALAH

Sredi novembra, točneje 15. in 16. novembra je bila na obisku v domžalski občini delovna skupina centralnega komiteja. Nekajčlansko komisijo je vodil izvršni sekretar predsedstva CK ZKS Ivan Godec ter član CK Martin Košir. V dvodnevni pogovorih v nekaj domžalskih delovnih kolektivih so dodobra osvetlili gospodarske probleme in okoliščine dela, obisk v Domžalah pa so zaključili z zaključnim pogovorom na občinskem komiteju ZK.

Kako bolje organizirati kmetijstvo?

Na sploh je bilo na obisku delovne skupine CK ZKS precej govora o nekaterih konkretnih težavah, s katerimi se srečujejo v kmetijstvu na širšem domžalskem območju. Pri tem so kot poseben problem izpostavili organiziranost Emonine kooperacije, ki pokriva široko področje od Črnuč do Tuhinjske doline. Tu bodo morali najti nove oblike organiziranosti, ki bodo omogočale neposredno sodelovanje s kmeti.

Pri iskanju novih oblik delovanja bodo morali upoštevati dejstvo, da je domžalsko-kamniški prostor celota, ki zahteva tudi enotno rešitev, seveda pa bo ustrezne konkretne rezultate prinesel le dialog med vsemi, ki so neposredno zainteresirani za hitrejši razvoj kmetijstva na tem območju. Samo enakopraven dialog bo dal odgovor, ali je bolje imeti lastno kmetijsko zadrugo ali preblikovati sedanje odnose v okviru Kooperacije.

Dogovorili so se tudi, da sprožijo akcijo za združevanje kmetijskih raziskovalnih ustanov pri biotehnični fakulteti, Poizkusnega centra v Jablah in Kmetijskega inštituta Slovenije. Nevzdržno je, da kmetijski strokovnjaki delajo na treh koncih, vsak po svoje, ujeti v splet lastnih težav, pri vsem tem pa jih pestijo podobni problemi.

Poleg dolgoročne perspektive bodo morali kmetijci opredeliti še tekoče reševanje kmetijske politike. Kmetijstvo bo zmeraj bolj prisiljeno tudi izvažati in si samo zagotoviti potrebne devize, pri tem pa se bo moralo začeti povezovati v reprodukcijske verige in iskati možnosti razvoja v sestavljenih organizacijah združenega dela.

Delovna skupina je v nadaljevanju obiskala komuniste in delavce domžalskega zdravstvenega doma, kjer so se pogovarjali med drugim o dilemah novega prestrukturiranega zdravstvenega varstva. Njihovo mnenje je, da vseh zdravstvenih organizacij ni moč organizirati po enem kopitu in da bi s tem še povečali težave v zdravstvu.

Papirnica – Veliki napori za izhod iz težav

Drugi dan obiska v domžalski občini je bila delovna skupina CK ZKS v Papirnici, kjer je bilo govora o težavnem gospodarskem položaju in o dejavnosti osnovnih organizacij ZK. Popoldne so obiskali še delovno organizacijo Induplati v Jaršah in nato v razgovoru s člani občinskega komiteja ZK končali dvodnevni obisk.

Delavci Papirnice so opozorili, da so v precejšnjih težavah, ki jim sami ne bodo kos. Sami namreč ne zmorejo več odplačevati deviznih posojil, ki so jih nujno potrebovali, ko so gradili nov obrat za proizvodnjo kartona. Potrebne devize ne morejo zbrati niti združeni slovenski papirničarji, saj jih potrebujejo za normalen potek proizvodnje. Težave v Papirnici Količevo so tolikšne, da jih bo morala reševati širša družbena skupnost, kolektiv Papirnice pa se bo ob tem moral s še večjim napori čimprej postaviti na lastne noge.

Novi obrat za izdelavo kartona so odprli 1979. leta. Z naložbo, za katero so se odločili v sedemdesetih letih in ki so jo z velikimi napori tudi dokončali, so pokrili vse domače potrebe po kartonu, ki smo ga dotlej v Jugoslaviji uvažali okrog 80.000 ton na leto. Hkrati je nova proizvodnja približno 1.000-čla-

nskemu kolektivu prinesla vrsto težav. Poleg odplačevanja posojil jih trenutno najbolj tare pomanjkanje rezervnih delov, primanjkuje jim tudi celuloze in kemikalij. Preskrba z vsem tem je vezana na uvoz, za kar nimajo dovolj deviz, čeprav iz leta v leto povečujejo izvoz.

Z velikim razumevanjem vzdrževalnih služb jim je uspelo, da za uvoženo tehnologijo že 80 odstotkov rezervnih delov dobijo na domačem trgu ali jih izdelajo v lastnih delavnicah. Veliko naporov in denarja so vložili tudi v razvoj široke mreže zbiranja starega papirja, ki smo ga dolgo časa uvažali. Sedaj ga zberejo dovolj (v kartonu ga je kar 80 odstotkov) in jim zaloge zadoščajo za dva meseca.

V razgovoru so se dotaknili še nekaterih notranjih težav.

Predvsem je pereč problem nagrajevanja po delu, kjer praktično nimajo dokončno opredeljenih ustreznih meril. Sistem ocenjevanja posameznih delovnih mest bodo na delavskih svetih kmalu obravnavali in najverjetneje letos tudi sprejeli. Veliko težav jim povzroča pomanjkanje delavcev, tako strokovnjakov, predvsem komercialistov, kot delavcev v neposredni proizvodnji. Stroj se v tovarni vrtijo dan in noč, tudi ob praznikih, to pa marsikoga odvrača od dela v papirnici.

V tovarni Induplati so ugotovili gospodarsko stanje v DO, organiziranost TOZD Konfekcija predvsem z vidika položaja obrata Mokronog, dejavnost komunistov znotraj družbenopolitičnih organizacij v DO in v zvezi s tem ocenjevali sprejem novih članov.

VABILO

Vabimo vse delavce na začasnem delu v tujini, ki bodo ob novem letu obiskali svoje domače v naši občini, da se udeležijo razgovora, ki bo

v torek, 28.12.1982 ob 17. uri v sejni sobi Skupščine občine Domžale.

Ob tej priložnosti vam bodo predstavniki družbenopolitičnih organizacij, Izvršnega sveta in strokovnih služb SIS odgovarjali na vaša vprašanja v zvezi z gospodarsko problematiko in vašo morebitno vrnitvijo v domovino.

Prisrčno vabljeni!

OK SZDL Domžale
OS ZSS Domžale
Skupščina občine Domžale

Skupščina občine sporoča, da bodo uradne ure upravnih organov in strokovnih služb od 27. decembra do 30. decembra 1982 vsak dan od 9. do 12. in od 13. do 15.30 ure. V sredo 29.12.1982 bodo uradne ure do 17.30 ure v petek 31.12.1982 pa od 9. do 12. ure.

OBVESTILO

Na predsedstvu Občinskega odbora ZZB NOV Domžale smo se dogovorili, da bo spominska svečanost na tragični dogodek v Rudniku pri Radomljah

v petek, 7. januarja 1983 ob 15. uri pri spomeniku padlih borcev.

Posebni vabil ne bo.

Občinski odbor ZZB NOV Domžale

JANEZ ZEMLJARIČ, predsednik Izvršnega sveta SR Slovenije na otvoritvi obrata umetnih smol v Heliosu:

Pravzaprav je škoda, da takih priložnosti, kot je današnja ni več, saj je Heliosov uspeh dragocen iz več vidikov.

Prvič gre za nove izvozne zmogljivosti, ki bodo lahko kar polovico proizvodnje zagotovile za konvertibilno tržišče, drugo, kar je pomembno, pa je racionalnost in skromnost investicije. Pri tem niste šli v trošenje sredstev za gradnjo, ampak v razvoj sodobne tehnologije in opreme. To pa je tudi za današnje investicije, kakršne zmoremo in hočemo, edino primerno. Tretje, kar je pomembno pa je to, da je ta investicija zrasla s samoupravnim združevanjem in povezovanjem združenega dela vse Jugoslavije. To je pot, ki jo moramo gojiti in krepiti.

To so trije razlogi zaradi katerih se mi Heliosova naložba zdi pomembna in zaradi katerih izražam svoje zadovoljstvo. Seveda vam ob doseženih rezultatih ob prazniku republike iskreno čestitam in želim še veliko delovnih uspehov.

Razširjanje proizvodnje zmogljivosti Heliosa na Količevem:

POLOVICO HELIOSOVIH UMETNIH SMOL V IZVOZ

Pred dnevom republike so v Heliosu (lokacija Količevo) ob prisotnosti predsednika republiškega Izvršnega sveta Janez Zemljariča in drugih uglednih gostov odprli razširjen obrat umetnih smol, ki pomeni veliko pridobitev Heliosa pri proizvodnji surovin za različna premazna sredstva. Najpomembnejše pri tej investiciji, ki je šla skozi vsa sita in rešeta zaostrene investicijske politike in mnogokratno presojo kriterijev o njeni upravičenosti, pa je to, da bo šla že prihodnje leto polovica vseh umetnih smol, izdelanih na novi proizvodni zmogljivosti – v izvoz.

O tej, za Helios in vso družbo zelo pomembni investiciji, smo se na posebni tiskovni konferenci pogovarjali z glavnim direktorjem Urošem SLAVINCEM in dr. Bogdanom PODOBNIKOM.

Od leta 1976 so v Heliosu že imeli proizvodnjo umetnih smol: delo pa je potekalo v enem samem – in sicer osemtonskem reaktorju. Tega leta sta

bila dograjena še dva šestnajstonska reaktorja. To obdobje je omogočilo povečanje proizvodnje z 2500 na 9000 ton letno. Vendar te zmogljivosti

niso zadoščale niti vsem domačim potrebam, zato se je nova večja rekonstrukcija nakazovala že dalj časa.

Nova reaktorja

V okviru sedanje rekonstrukcije so v Heliosu zgradili še dva 20 tonska reaktorja domače proizvodnje. Izdelal ju je tovarna „Prva Iskra Barič“, skupaj z njima pa to pomeni, da bodo z obstoječimi petimi reaktorji dosegli 20.500 ton letne proizvodnje. Uporabnost umetnih smol je zelo velika, saj so v izdelavi različnih premaznih sredstev neobhodne. Ob dosedanjih 9000 ton so jih polovico porabili za lastno reprodukcijo v obratu za premaze in sicer v medtozdovskem reprodukcijem povezovanju.

Novo, dodatne kapacitete, pa so predvsem namenjene zunanjim kupcem, saj bo le 5000 ton ostalo za porabo v lastni hiši, ostalo pa bo šlo na tržišče, kjer ima Helios za nove zmogljivosti že zagotovljene kupce, z njimi pa podpisane tudi nekatere pogodbe. V letih od 1981 – 1985 predvidevajo še povečavo in rekonstrukcijo obstoječega obrata pigmentiranih premazov, kjer so umetne smole prav tako osnovna surovina.

Nova investicija – več kot podvojitev proizvodnih zmogljivosti

Nova investicija pomeni več kot podvojitev dosedanjih proizvodnih zmogljivosti umetnih smol, ki bodo v veliki meri usmerjene v izvoz, s tem, da v prvem obdobju v obliki različnih izdelkov. Sicer pa si v Heliosu obetajo velik prodor na konvertibilno tržišče prav zahvaljujoč umetnim smolam.

Nominalno popolna predvidena optimalna rast proizvodnje na umetnih smolah tudi že v letu 1983 ne bo dosežena, to pa bo zagotovo uresničeno že v letu 1984, ko bodo polovično proizvodnjo že lahko usmerili v konvertibilni izvoz.

Sicer pa v Heliosu pripovedujejo, da precej umetnih smol prodajo že danes v Italijo, Iran,

Kuvajt, Egipt, Zahodno Afriko in Island.

Širok spekter izdelkov

V Heliosu so na svojih obstoječih industrijskih zmogljivostih izdelali alkidne, melaminske in poliestrske smole. Te smole, ki jih izdelujejo, so predmet izvoznih aktivnosti. Po neto deviznem efektu pomenijo le 20 odstotkov deviznega vlaganja v smolo.

PENTA ERITRIT – prihodnja investicija

Ena zelo pomembnih, doslej uvažanih komponent je PENTA ERITRIT, ki ga doslej v Jugoslaviji nihče ni izdeloval, pa tudi v Evropi nasploh ni dosti tovarn, ki bi ga izdelovale. V SOZD Kemija kamor je Helios vključen, pomeni predvidena investicija PENTA ERITRITA eno najpomembnejših slovenskih investicij za prihodnje. Glede na dosednji uvoz je razumljivo, da bodo naši porabniki PENTA ERITRITA sofinancirali to pomembno investicijo. Heliosov delež v njej bo sorazmerno velik glede na porabo PENTA ERITRITA v tej domžalski tovarni.

S kar najmanjšimi stroški, kar največji efekt...

Osnovna ugotovitev ob novi Heliosovi investiciji je, da je to investicija, ki je prešla vsa vrednotenja po novih, zaostrenih kriterijih investicijske gradnje. V času, ko so se kriteriji za investicijsko gradnjo zaostri do skrajne mere, je pridobila glede na svoje prednosti vsa soglasja in pozitivna mnenja; tudi inštituta za ekonomiko investicij.

Ne le, da nova investicija v umetne smole, kjer so gradbene stroške zdesetkali do največje možne racionalizacije, nadomešča uvoz, s svojim skromnim pristopom, vendar sodobno, računalniško vodeno opremo – pomeni investicijo, kakršne v današnjih časih želimo in hočemo. Pa še za nekaj gre pri novi Heliosovi investiciji: ob sprejetju kriterijev prestrukturiranja

(Nadaljevanje na 5. strani)

(Nadaljevanje s 4. strani) gospodarstva je bil objavljen spisak 26 deficitarnih surovin v Jugoslaviji, med katerimi so tudi umetne smole. Za novo Heliosovo naložbo, ki bo zaposlila 10 novih delavcev, je združilo sredstva precej združevalcev. Poleg Heliosovih tozodv, CHROMOS, Color iz Medvod, Intereksport, Belinka in drugi.

Kako je s klirinškim izvozom?

Kot povedo v Heliosu, bo treba čimprej urediti politiko do klirinškega izvoza saj smatrajo, da je Heliosov izvoz na klirinško tržišče tako glede na tradicijo, tehnologijo in perspektive tudi vnaprej zelo zanimiv, saj so barve in laki med najpomembnejšimi artikli jugoslovanskega trga denimo v Sovjetski zvezi. Tjakaj Helios izvažajo svoje najkvalitetnejše barve in lake za sovjetsko avtomobilsko industrijo in sicer za vozila Moskvic in Vaz - Lado.

Od vseh količin barv in lakov gre pri kar 40 odstotkih jugoslovanskega izvoza - za Heliosov izvoz.

Lastno znanje v novi investiciji

Pri novi Heliosovi investiciji gre tudi za 15-letno samostojno raziskovalno delo, daj je v nove zmogljivosti vključen lasten „know-how“ - kot se reče lastni pameti. Četudi so cene v tendenci zniževanja, v Heliosu upajo, da bodo še vnaprej dosegali pozitivne učinke in kar je najvažnejše, da se bodo v večji meri osamosvojili od surovinskega uvoza. Vsaka doma izdelana tona, pomeni nadomestitev tone, ki je doslej prihajala iz tujine.

Z novimi zmogljivostmi bodo v Heliosu zadostili tako ne le svojim potrebam, zagotovili jih bodo za Belinko, Chromos in Color. Vse skupaj pa naš Helios že postavlja na med prav največje tovrstne izdelovalce v Jugoslaviji. Matjaž BROJAN

premišljeno in razumno ravnanje občanov z družbenim bogastvom kot pogoj za kavlitetnejše žibljenje in nadomeščanje administrativnih ukrepov z zavestno akcijo ljudi za bolj odgovorno, zavestno delo in varčevanje. Delo na tem področju v občini spremlja KO za družbeno planiranje, stabilizacijo in varčevanje, ki mora posebej vzpodbujati in spremljati aktivnosti pri premaknitvi delovnega časa, varčevanju z energijo, zbiranju koristnih odpadkov in hkrati zagotavljati možnost občanom za dajanje konkretnih pobud, predlogov in vprašanj preko različnih oblik (zbori delavcev, zbori delovnih ljudi in občanov, sredstva javnega informiranja...)

ZA OSNOVNO PRESKRBO MOČNEJŠI POTROŠNIŠKI SVETI

Pri zagotavljanju osnovne preskrbe prebivalstva moramo aktivno in kadrovsko okrepiti potrošniške svete, ki moajo sodelovati pri pravični porazdelitvi dobrin v neposredni povezavi s trgovino in samimi potrošniki ter hkrati zagotoviti pregled potreb potrošnikov in uveljavitev dodatnih možnosti za boljšo organiziranost same trgovine.

SAMOUPRAVNEJE V STANOVANJSKI POLITIKI

Veliko dela nas čaka na področju krepitve hišne samouprave, kjer moramo pohiteti z ustanavljanjem vseh predvidenih skupnosti stanovalcev, jih povezati v življenje in delo krajevnih skupnosti in v tej povezavi reševati probleme bivanja. Še nadalje moramo pomagati delegacijam za samoupravno stanovanjsko skupnost ter krepiti vlogo uporabnikov v njej. Naše aktivnosti pa morajo potekati tudi na področju racionalne organiziranosti nujnih opravil v tej strokovni službi in spodbujanju uveljavljanja prehoda na ekonomske stanarine. pri tem pa ne smemo pozabiti na dajanje mnenj pri uveljavljanju pravic do subvencionirane starine, kar že spada v področje zagotavljanja socialne varnosti slehernemu delovnemu človeku in občanu.

SPREMLJATI IN REŠEVATI SOCIALNE PROBLEME

V zvezi s to problematiko morajo ustrezna telesa v sleher-

ni sredini spremljati in reševati posamične socialne probleme ter biti pobudnik organiziranja konkretne pomoči. Ne smemo tudi mimo tesnejšega sodelovanja vseh dejavnikov, ki to področje spremljajo v KS, posebno pozornost pa je treba nameniti krepitvi sosedske pomoči in solidarnosti, izboljšati pa bo potrebno tudi delo in ustrezno organiziranost in usposobljenost skupnosti socialnega skrbstva in varstva v občini.

REALNO V SPREMENBAH PLANOV

Pri obravnavi sprememb in dopolnitev planov bomo realno ocenili možnosti razvoja sleherne sredine, pri tem pa moramo v te aktivnosti pritegniti naše občane in delovne ljudi, ki naj s svojimi predlogi, spodbudami in stališči sodelujejo pri sprejemanju sprememb planov. Naša naloga pa je, da jim pri tem strokovno pomagamo pri iskanju najboljših rešitev in jih vzpodbujamo k večji ustvarjalnosti in samoangažiranosti.

VARČEVANJE V SPLOŠNI IN SKUPNI PORABI

Prizadevanja v omejevanju skupne in splošne porabe morajo potekati v smeri vključevanja in vplivanja porabnikov v delu skupščin samoupravnih interesnih skupnosti in njegovega enakopravnega odločanja s predlogi izvajalcev. Kritično je treba ovrednotiti programe in naloge, preveriti standarde in dosledneje upoštevati dogovorjene materialne okvire, okrepiti samoupravni nadzor v SIS in ne nazadnje v splošni porabi uveljaviti doslednejšo izterjavo davkov in večjo usmerjenost davčne politike v omejevanje prekomerne osebne porabe, ki nima podlage v delu. Delegacije za SIS morajo nastopati z jasnimi stališči, za to pa je potrebna tudi večja informiranost, boljše seznanjenje z interesi in potrebami širše skupnosti, k temu pa veliko prispeva tudi kvalitetnejše delo ustreznih strokovnih služb. Uspehi na tem področju pa bodo doseženi le, če bomo gibanje skupne in splošne porabe spremljali sproti in pri tem dosledno uveljavljali družbeno nadzorno vlogo. Organizacije SZDL pa naj tudi proučijo pripravljenost delovnih ljudi in občanov za razpis ljudskega posojila in ob tem zbirajo nji-

(Nadaljevanje na 6. strani)

VARČEVANJE, PRESKRBA, GOSPODARJENJE S STANOVANJI, SOCIALNA VARNOST, SPREMEMBE PLANOV ...

(naloge SZDL v premagovanju gospodarskih težav in zagotovitvi pogojev za hitrejši razvoj)

Preko razvjenaih oblik svojega delovanja se moramo v SZDL vključevati v skupne napore celotne družbe za uresničevanje ciljev in nalog ekonomske tabilizacije. Potrebno je angažirati slehernega delovnega človeka in občana pri obvladovanju zaostrenih delovnih in življenjskih razmer v njegovem temeljnem in širšem okolju. SZDL je med prednostne naloge v prihodnjem obdobju uvrstila zlasti naslednje:

družbeno aktivnost varčevanja, zagotavljanje osnovne preskrbe prebivalstva, gospodarjenje s stanovanji, uresničevanje socialne politike, oblikovanje in sprejemanje sprememb planov, urejanje odnosov na področju skupne in splošne porabe v pogojih zmanjšanja razpoložljivega dohodka, proučitev pripravljenosti delovnih ljudi in občanov za ljudsko posojilo.

V ta namen bomo morali v okviru SZDL okrepiti delo najširših oblik dela (sveti, sekcije, zbori občanov, javne tribune, terenski, ulični, vaški odbori SZDL), družbenih organizacij in društev, organov krajevnih skupnosti, svetov potrošnikov, hišne samouprave,

kakor tudi samozaščitno dejavnost občanov in subjektivnih sil.

VARČEVANJE IN ŠE ENKRAT VARČEVANJE

S politično akcijo je potrebno ustvariti tako organizirano gibanje, ki bo uveljavilo bolj

(Nadaljevanje s 5. strani)
hove alternativne predloge in pobude.

To je le nekaj najaktualnejših nalog, o katerih bomo spregovorili tudi na letni programski seji OK SZDL Domžale, ki bo v drugi polovici decembra, naša

naloga pa je, da vse te aktivnosti usmerjamo v uresničevanje dogovorjenih konkretnih nalog, zlasti na tak način in v tistih elementih, kot jih bodo občani sami najbolj občutili in jih bodo tudi pripravljeno aktivno urejati.

Vera

PROGRAM NOVOLETNEGA PRAZNOVANJA

Otrokom smo odrasli poklonili pravljico o dedku Mrazu, ki v podobi dobrohotnega očanca obiskuje naše najmlajše in jim razvema čustva in buri domišljijo.

Da pa bi to dosegli, je potrebno organizirati primeren program, ki bi težil h kulturnemu doživljanju različnih prireditev, obenem pa naj bi bil prijetnega srečanja z dedkom Mrazom deležen vsak otrok v naši občini, kakor tudi otroci vseh delavcev, ki so zaposleni v delovnih organizacijah v naši občini, živijo pa izven nje.

V ta namen je tudi v letošnjem letu pripravljen program novoletnega praznovanja, ki obsega:

1. program za predšolske otroke, ki obsega prireditve v vzgojno varstvenih enotah, v krajevnih skupnostih in obliki odprtega vrtca.

V času od 20. do 24. decembra bodo otroci v vrtcih spremljali igrico „Žogica marogica“, ki so jo pripravile vzgojiteljice, obiskal pa jih bo tudi dedek Mraz.

Vse otroke od 2. leta starosti do vstopa v šolo bo obiskal v krajevnih skupnostih dedek Mraz s spremstvom, v katerem bodo tudi igralske skupine šolskih kulturnih društev.

Otroci, ki ne hodijo v vrtec, bodo prejeli osebna vabila in zato prosimo starše, da vabila ob vходу zanesljivo oddajo. V kolikor kdo izmed otrok vabila ne bo prejel, prosimo starše, da že pred samo prireditvijo pridejo na sedeže KS in vzamejo vabila.

Posebna olbika praznovanja in tudi dan odprtega vrtca, ki bo v četrtek, 30.12.1982 od 15. do 18. ure. Tedaj bodo odprta vrata za vse predšolske otroke v naslednjih vzgojnovarstvenih ustanovah: Stanka Varšek Lija, Domžale — Kekec Radomlje — Mengeš, Dr. Janko Vir, — Mlake Trzin.

Otroci bodo v tem času gledali filme, diafilme ter se pod vodstvom vzgojiteljic igrali v igralnicah.

Program za šolske otroke vsebuje ogled predstav kulturnih društev iz občine Domžale, ogled filmskih prireditev in skupinska obdaritev otrok s knjigami za šolske knjižnice. Zadnji dan pouka 30. decembra bo novoletno praznovanje za vse šolo-obvezne otroke po posameznih šolah.

Pričakujemo, da se bo vseh teh prireditev udeležilo zelo veliko otrok in da bodo vsi v dobrem razpoloženju pričakali prihode dedka Mraza.

STARŠI!

ČE VAŠ OTROK NE BO DOBIL VABILA, PRIDITE NA PRIREDITEV V VAŠI KS. DEDEK MRAZ BO V NJEJ PO NASLEDNJEM PROGRAMU:

20.12.1982

ob 15.30 uri v OŠ Ihan za KS Ihan

26.12.1982

ob 10. uri v OŠ Rova za KS Rova

ob 10. uri v kulturnem domu v Moravčah za KS Moravče

ob 14. uri v gasilskem domu Peče za KS Peče

ob 15. uri v kulturnem domu Lukovica za KS Lukovica, Zlato polje

ob 15. uri pri Ribič Ivanu, Prekar 6 za KS Velika vas — Dešen

ob 16. uri v gasilskem domu Vrhpolje za KS Vrhpolje

ob 17. uri v kulturnem domu Šentvid za KS Prevoje in Rafolče

27.12.1982

ob 16. uri v OŠ Dragomelj za KS Dragomelj

ob 17. uri v garni hotelu Konšek za KS Trojane

ob 17. uri v kinodvorani Radomlje za KS Radomlje, Preserje, Homec-Nožice

ob 17. uri v dvorani Trzin za KS Trzin

ob 17. uri v dvorani delavskega doma na Viru za KS Vir

28.12.1982

ob 17. uri v OŠ Šlandrove brigade za KS Šlandrove brigade

ob 17. uri v OŠ Venclja Perka za KS Venclja Perka

ob 16. in 18. uri v dvorani v Mengšu za KS Mengeš

29.12.1982

ob 16. uri v OŠ Krtina za KS Krtina

ob 17. uri v OŠ Venclja Perka za KS Simona Jenka

ob 17. uri v OŠ Josip Broz Tito za KS Jarše-Rodica

ob 16. uri v OŠ Dob za KS Dob

30.12.1982

ob 15. uri v OŠ Krašnja za KS Krašnja

DREVEŠA NISO KRIVA

Lani sem z navdušenjem uredil manjšo zelenico ob hiši in posadil nekaj drevesc, da bi tudi sam tako doprinesel k lepši ureditvi Bevkove ulice v KS „Tomo Brejc“.

Drevesca so lepo uspevala. So! Do 6.12.1982, ko je roka vandala neusmiljeno zlomila 3 drevesa mladih brez in posekala košati borovec. Zakaj? To se sprašujem tudi sam. Prizadelo me je dejstvo, da je med krajani tudi nekdo, ki neusmiljeno uničuje drevesa, ne da bi sam vedel čemu! Ali pa morda misli, da mu je to dovoljeno, ker so drevesa rasla na parceli, ki mi jo je KS Tomo Brejc predala v ureditev in negovanje.

Zahvaljujem se mu v imenu preostalih dreves, ki jih je (še) pustil rasti, za razumevanje in prizanesljivost.

Drevesa v rednici niso kriva. Prizanesite jim prosim tudi v bodoče in pustite jih rasti. V okras kraju in zadovoljstvo krajanov.

Občan

S POSVETA O DELU DELAVSKE KONTROLE

Ko smo uvedli z Ustavo leta 1974 samoupravne delavske kontrole, smo jim postavili tudi za točno določene naloge. Smer razvoja dela in odnosa do le-teh pa je bila v našem vsakdanjem delu povsem drugačna. Prihajalo je do tega, da so v določenih OZD organe SDK enostavno popolnoma zanemarili, nemalokrat popolnoma načrtno. In zakaj je prihajalo do tega? Največkrat iz želje, da se OSDK ne bi vtikala „v stvari, ki jih nič ne brigajo“, poenostavljeno povedano, načrtno so v OSDK kadrovali delavce, ki niso bili sposobni delati v OSDK.

Po tem pa je bilo veliko ponavadi neupravičenih govoric, kaj naj OSDK dela, saj so sami nesposobneži v njej. Če pa je prihajalo do tega, da so se le-te želele aktivno vključiti v samoupravni proces, pa je prišlo do tega, ali da so jih preusmerili na najmanj pomembne stvari (dnevnice, kilometrina) in so pomembnejše stvari šle popolnoma mimo njih (veliki inventurni primanjkljaji, sklepanje pogodb mimo pooblastil itd.), ali pa so jih z različnimi povračilnimi ukrepi ustavili, ker pri takem odnosu do OSDK nemalokrat tudi sindikat ni odigral vloge, ki bi jo moral, so slovenski sindikati začeli široko akcijo za usposabljanje delavcev, ki delujejo v organih samoupravne delavske kontrole. V okviru te akcije pa je bil tudi letos v Domžalah organiziran posvet za predsednike OSDK in osnovnih organizacij sindikata. (Svet za razvoj samoupravljanja pri Občinskem sindikalnem svetu. Komisija za družbeni nadzor Skupščine občine Domžale in

Klub samoupravljalcev.) Na posvetu so sodelovali tudi tovariš Franci Polak, namestnik družbenega pravobranilca samoupravljanja SRS, ter Marjan Kaliman, družbeni pravobranilec samoupravljanja Domžale, Marjan Lah iz Republiškega sekretariata za notranje zadeve in delavci službe družbenega knjigovodstva. Med ugotovitvami s posveta je bilo veliko potrditev že znanih resnic. Predsedniki sindikata in organov samoupranih delavskih kontrol pa so opozorili tudi na neaktiven odnos do dela v OSDK tudi posameznih članov ZK. Oporočeno pa je bilo tudi, da je za uspešno delo OSDK potrebno imeti v vseh temeljnih sredinah izdelane programe dela OSDK, dje potrebno nadaljevati z usposabljanjem članov OSDK in predvsem spremeniti odnos do OSDK, tako poslovodnih delavcev, drugih vodilnih in vodstvenih ter tudi vseh delavcev, bodisi tistih za strojem ali tekočim trakom, bodisi tistih v pisarnah in uradih.

NAPREDEK OBVEŠČA:

TRGOVINE MED NOVOLETNIMI PRAZNIKI

*Med novoletnimi prazniki – točneje 3.1.1983
bosta odprti dve dežurni trgovini in sicer:*

*poslovalnica RAČA Domžale
poslovalnica RAŠICA Mengeš.*

Trgovini bosta odprti od 7.30 ure do 11. ure

**STALIŠČA IN UGOTOVITVE ZA IZBOLJŠANJE
POGOJEV VARSTVA PRI DELU TER ZMANJŠA-
NJA ŠTEVILA NESREČ PRI DELU**

DA BI BILI VARNEJŠI PRI DELU

Stališča in ugotovitve s posveta z odgovornimi osebami za varstvo pri delu, katerega sta organizirala Izvršni svet SO Domžale in Občinski svet zveze sindikatov Domžale, dne 17.11.1982 so plod bogate in široke razprave, ki so jo vodili predstavniki družbenopolitičnih organizacij občine, predstavnik medicine dela Zdravstvenega doma Domžale, predstavniki Uprave inšpekcijskih služb občine Domžale ter odgovorne osebe za varstvo pri delu iz večjih organizacij združenega dela z območja občine Domžale.

Posvet je bil organiziran na podlagi problematike s področja varstva pri delu in nesreč pri delu, ki se je izkazala v letu 1981, katero je po uvodnih besedah sklicateljev posveta, obrazložil inšpektor dela občine Domžale. Po razpravi, v kateri je sodelovala večina prisotnih, so bila soglasno sprejeta naslednja

STALIŠČA IN UGOTOVITVE:

1. Kljub ekonomski situaciji, v kateri se nahaja naše gospodarstvo, je potrebno posvetiti še večjo pozornost varstvu pri delu v cilju zmanjševanja števila nesreč in odsotnosti z dela, ki jih je bilo v letu 1981 12.173, kar je za 20 % več kot pa v prejšnjem letu.

2. Večjo skrb je posvetiti organiziranosti družbenega varstva pri delu in strokovnemu usposabljanju kadrov v teh službah glede na njihovo široko tematiko in hiter razvoj tehnologije.

3. Ob obravnavi problematike metodologije pregledovanja mehaniziranih delovnih priprav oziroma strokovnih ocen in certifikatov s strani pooblaščenih organizacij ob periodičnih problemih se ugotavlja, da za enostavnejše preglede imajo OZD izdelano in potrjeno predpisano metodologijo, dočim za strokovne storitve ekoloških meritev in zahtevnejših instrumentov ne razpolagajo z ustreznimi kadri in instrumenti, za kar bo potrebno še v bodoče iskati pomoč pooblaščenih zavodov za varstvo pri delu.

4. Izpostavljena je bila tudi problematika tolmačenja pravic iz naslova poškodb pri delu in

to za tiste poškodbe, ki se dogajajo na poti na delo in z dela.

5. V zvezi z odškodninami za nesreče pri delu, se pojavlja predvsem vprašanje urejanja tega področja v samoupravnih splošnih aktih, v določenih primerih pa je opaziti tudi izsiljevanje delavcev, ki skušajo iskati pomoč pri pristojnih sodiščih združenega dela.

6. V panogi tekstilne industrije delavci ugotavljajo, da so poškodbe v letošnjem letu lažjega značaja in da so pretežno vezane na neurejenost transportnih poti in dvigovanju bremen. Obstaja pa večja nevarnost zaradi izpostavljenosti prekomernemu ropotu in ostalim pogojem v delovnem procesu, katerim je v prihodnje posvetiti večjo pozornost.

7. V zvezi z bodočimi rešitvami nadomestil za izgubljene delovne dneve iz naslova poklicnih bolezni in nesreč pri delu, ki bodo direktno bremenila združeno delo, je potrebno vse delavce v organizacijah združenega dela o tem ustrezno seznaniti.

8. Varstvu žena in mladotnim osebam posebno pri težkih fizičnih delih, je v bodoče posvetiti več pozornosti, zlasti pri ureditvi transporta na ustrezen način, da ne bo prihajalo do poškodb s trajnimi posledicami.

9. V trenutnih razmerah je ugotovljeno, da v večini primerov še nismo v stanju delovnega mesta in pogoje delavcem v taki meri prilagoditi, da ne bi bila potrebna uporaba osebnih zaščitnih sredstev. Pri tem pa se stalno pojavljajo vprašanja kvali-

(Nadaljevanje na 8. strani)

(Nadaljevanje s 7. strani)
tete vzdrževanja in izpolnjevanje obveznosti do nošenja zaščitnih sredstev in uporabe s strani delavcev.

10. V večjih organizacijah še niso razčistili vprašanja odgovornosti komisij, ki v okviru samoupravnih aktov pregledujejo delovne priprave, ki so obvezne za periodične preglede in bo v zvezi s tem potrebno najti ustrezne rešitve, v čemer je tudi problem kadrovske sestave in strokovnosti članov komisij za posamezno vrsto tehnologije.

11. Ugotavlja se, da je izredno uspešna praksa tesnega sodelovanja med službo varstva pri delu in službe za medicino dela v organizacijah, ki imajo lastne obratne ambulante, kaj je v bodoče še razvijati in nadaljevati.

12. Ugotavljam, da smo v trenutnih gospodarskih razmerah v stanju zgraditi sodobne gradbene objekte, v katere pa vgrajujemo že zastarelo tehnologijo, kar še bolj poveča razkorak med zahtevami in dejanskim stanjem varstva pri delu, s čimer ne moremo v celoti rešiti kompleksnega vprašanja varstva zaposlenih.

13. Ugotavljam, da je tudi marsikatera bolezen, ki ni v seznamu poklicnih bolezni posledica neurejenih delovnih odnosov tako tehnične in ostale narave in je zato potrebno kompleksno zasledovanje problematike odsotnosti z dela zaradi bolezni, ker po sedanjih podatkih kaže, da so nesreče pri delu kot take udeležene v celotni odsotnosti zaradi bolezni s 6,7%.

14. Pri področju dela služb za varstvo pri delu jugotovljeno, da je pri večjih organizacijah, kjer je ta služba organizirana na takem nivoju, da je možno zasledovati cilje in intencije zakona o varstvu pri delu (ki govori, da se varstvo pri delu zagotavlja s pravnimi, tehničnimi, zdravstvenimi, socialnimi in drugimi ukrepi in da je sestavni del vsakega tehnološkega procesa) to, da je ta služba tudi v stanju izvrševati vse te obsežne naloge. Problemi pa nastajajo v manjših organizacijah, kjer skrbijo za varstvo pri delu po svojih močeh pooblaščenih osebe, ki poleg svojega dela opravljajo zadolžitve s tega področja in niso v stanju dosledno izvrševati vseh nalog.

15. Kljub temu, da imamo zakonodajo, ki ureja zaposlova-

nje invalidov, rehabilitacijo in prekvalifikacijo invalidnih oseb, se še vedno poraja problematika prilagajanja delovnih mest tem osebam, iskanju primernega delovnega mesta, še posebej v OZD, ki imajo težavnejši proizvodni proces in večji obseg fizičnega dela in takih mest ni na razpolago.

16. V bodoče se na posvete o varstvu pri delu vabi tudi poslovodne organe, ker se ugotavlja, da je njihov odnos do zahtev varstva pri delu enostranski s kratkoročnimi rešitvami, ki ne zahtevajo velikih finančnih sredstev, ne rešujejo pa dolgoročne problematike zaščite in zdravstvenega varstva delavcev.

17. Ugotavljam, da je za izboljšanje varstva pri delu v delovnih organizacijah potrebna nadaljnja krepitev sodelovanja

med službo varstva pri delu in osnovno organizacijo sindikata ter samoupravnimi organi (delavski svet, komisija varstvo pri delu) in dosledno spoštovanje predpisov, ki so vsi preventivnega značaja.

Na koncu so prisotni ocenili, da je potrebno s to obliko sodelovanja nadaljevati v cilju doseganja enotnejših meril in zaščite varstva pri delu in s tem dviga produktivnosti in doseganju višjega dohodka, ki je pogoj za zadovoljevanje vseh naših potreb.

Sprejet je dogovor, da bi se taki posveti v prihodnje organizirali na vsakih 6 mesecev, na katerih bi obravnavali tekočo problematiko in analizirali gibanje nesreč v posameznih OZD ter ocenili stanje na tem področju.

S PLINOM RAVNAJMO STROKOVNO IN PREVIDNO

V zadnjih desetih letih smo v Sloveniji napravili pomemben korak k plinifikaciji celih območij, uporaba plina pa se je razširila skoraj v vsako gospodinjstvo. Uporabljamo ga predvsem za kuhanje, ogrevanje vode, razsvetlavo, ogrevanje in podobno. Tržišče je v tem času ponudilo nešteto raznovrstnih dobrih, pa tudi slabih plinskih naprav ter slementov plinskih instalacij. Plin se je pri nas takorekoč že udomačil. Žal pa ob tem pozabljamo na nevarnosti, ki jih lahko povzroči malomarno in nestrokovno ravnanje s tem cenenim tekočim gorivom ali s plinskimi napravami. Požari in eksplozije plina se praviloma končajo z najtežjimi posledicami in poškodbami ter celo s smrtnimi izidi, imovina in zgradba, v kateri jv prišlo do eksplozije, pa ostanejo običajno popolnoma uničene.

K sreči je tovrstnih nezgod v Sloveniji relativno malo, zahvaliti pa se je treba zgolj slučajnostim ter dejstvu, da pri nas še ni zastarelih plinskih naprav, ker je ta panoga sorazmerno mlada.

Porazni rezultati raziskav

Pred nesrečo nas ne morejo zaščititi dokaj debeli zvezki tehničnih normativov o uporabi skladiščenja, prevozu in ravnanju z nevarnimi lahko vnetljivimi snovmi ter plinskimi napravami in trošili, temveč zavest slehernega uporabnika, da se mora o ravnanju s plinom nekaj naučiti sam ter da zahteva strokovno pomoč od pooblaščenih organizacij. Na tem izpitu pa mnogi padejo, saj je skoraj vsaki nesreči doslej botrovalo nestrokovno in malomarno ravnanje s plinom. Spomnimo se nesreč v Piranju, Luciji itd. Čeprav bi morali vsaj vsaki dve leti zamenjati gumija-

sto cev, ki smo jo pritrdili k štedilniku in k regulatorju, tega ponavadi ne storimo. Da ne omenjamo potrebe po kontroli regulatorjev, trošil in podobno. Strokovnjaki Ine so na primer v Slovenski Bistrici, Pivki na Goriškem že opravili nekaj pregledov plinskih naprav v gospodinjstvih. Na vsakih 10 primerov so bile nujne takojšnje intervencije!

Kontrola položaja jeklenke

V gospodinjstvu imamo lahko največ 3 jeklenke po 10 kologramov, od katerih smemo uporabljati v stanovanju le eno. Jeklenk ne smemo uporabljati oziroma jih imeti v rezervi v

prostorih pod ravnijo okoliškega ali zunanega terena (plin je težji od zraka). Jeklenka, ki jo uporabljamo, mora stati pokončno postavljena in mora biti na takšnem mestu, kjer se ne bo segrela nad 40 stopinj. Paziti je torej treba na bližino štedilnika s pečico, radiatorjev in drugih virov čezmerne toplote, celo direktnih sončnih žarkov. Seveda pa lahko jeklenko postavimo na mesto, ki ga je zato določil proizvajalec, na primer v prostor v štedilniku.

Kontrola plinskih inštalacij

Obvezno moramo uporabljati regulatorje, ki ustrezajo posameznim trošilom. Priporočajo, da regulator po petletni uporabi zamenjamo.

Ste zamenjali gumijasto cev?

Plin rad uhaja prav zaradi dotrajane, poškodovane, pretisnjene ali preperete gumijaste cevi. Njeno tesnost lahko kontroliramo z milnico. Če se pojavijo mehurčki, je treba takoj ukrepati, seveda če že ni prepozno, saj bi jo praviloma morali zamenjati po dveh letih uporabe. Navadna gumijasta cev ne sme biti daljša od 1,5 metra, na štedilnik ali na regulator pa jo lahko pritrdimo le z objemkami, torej ne z žico ali podobnim.

Iz določil pravilnika:

Pred prvo uporabo ter od časa do časa plinsko opremo preizkuša distributer. Plinske naprave in trošila je treba pregledati od časa do časa, vendar najmanj enkrat letno, v gospodinjstvu pa najmanj dvakrat letno.

Kontrola plinskih naprav in trošil

Večkrat bi morali kontrolirati sliko plamena, očistiti bi morali kanale in šobe, po potrebi bi morali zamenjati tudi gorilce. Paziti moramo, da nei gumijasta cev kje stisnjena, zapletena ali da nam nanjo ne kaplja vrela juha in podobno. V prostorih, ki so nižji od okoliškega terena, je dovoljeno uporabljati plin le - če so jeklenke izven teh prostorov. V tem primeru morajo imeti trošila termomagnetno varovalo, pred trošilom pa varnostni ventil za zapiranje. V prostoru, ki meri manj kot 40 kubičnih metrov in je v njem poraba plina večja kot 0,7 kg/h, je pre-

(Nadaljevanje na 9. strani)

(Nadaljevanje z 8. strani)
povedano uporabljati plinsko trošilo, če ni spojeno z dimnikom ali s posebno ventilacijsko odprtino. V gospodinjskem prostoru, ki meri manj kot 15 kubičnih metrov, je prepovedano uporabljati plinsko trošilo, če je poraba plina večja kot 250 g/h in če trošilo ni spojeno z dimnikom ali s posebno ventilacijsko odprtino.

ZARADI NESTROKOVNE MONTAŽE BOJLERJEV V KOPALNICAH JE PRIŠLO ŽE DO MNOGIH NESREČ. NAJVEČKRAT DO ZADUŠITEV, KI SO SE KONČALE S SMRTNIM IZIDOM. ZATO JE NAJBOLJE, ČE TO DELO PREPUSTITE STROKOVNJAKU

KAKO RAVNATI S PLINSKIMI NAPRAVAMI IN KAJ STORITI, ČE UHAJA PLIN?

Preberite navodila proizvajalca plinskega aparata ali zahtevajte pojasnila pri monterju plinarne ob prvem priklopu! Sicer pa upoštevajmo naslednja opozorila: Ventil na jeklenki odpremo šele tedaj, ko smo se prepričali, da so plinske pipe zaprte. Vžigalico prižgemo, preden smo odprli pipo na goril-

niku. Po uporabi zaprimo še ventil na jeklenki. Pri nakupu plinskega aparata bomo dali prednost tistemu, ki ima termoelektrično varovan gorilnik. Upoštevajte tudi navodila pri uporabi termokatalitičnih peči ali infra grelcev! Tekoči naravni plin butan propan je v izparjenem stanju težji od zraka. Dodan mu je odorant, zato ima značilen vonj, ki ga lahko zaznamo, če plin uhaja. Če ste zavohali, da uhaja plin, ne prižigajte ali ugašajte luči, ugasnite cigareto in odprt plamen, najprej zaprite ventil na jeklenki, nato odprite okna in vrata! Do uhajanja plina lahko pridete, če smo premalo zatisnili ventil, če je poškodovana gumijasta cev, če imamo pokvarjeno trošilo, oziroma ventile, itd. Do nesreč pa je letos prišlo tudi že zaradi nestrokovnega in z zakonom prepovedanega prečrpavanja plina iz jeklenk za gospodinjstvo v avtomobilske plinske rezervoarje.

ČE SE DRŽIMO NAVODIL IN STROKOVNO TER VARNO RAVNAMO S PLINSKIMI NAPRAVAMI, JE STRAH PRED TOVRSTNIM GORIVOM ODVEČ!

Iz uprave inšpekcijskih služb

NOVA RUBRIKA:

LJUDJE IN ZEMLJA

Občinski poročevalec je v okviru svoje rubrike LJUDJE IN ZEMLJA že do sedaj občasno seznanjal svoje bralce s problematiko in dogajanjem na področju kmetijstva v naši občini. S sklepom komisije za kmetijstvo pri IS, seje Izvršnega sveta z dne 12.10.1982, Sklada za pospeševanje kmetijstva in dogovorom s predstavniki Delavske univerze Domžale pa naj bi ta rubrika postala stalni spremljevalec, informator in svetovalec kmetijskih proizvajalcev v domžalski občini.

Že dalj časa se je čutila potreba po boljšem informiranju naših kmetijskih proizvajalcev o dogajanju na področju kmetijstva združeno s strokovnimi nasveti o pravočasnih ukrepanjih ob posameznih občinskih in republiških ukrepih in akcijah, delih na polju, o pripravi zemljišča, setve, zaščite, žetve, prodaje in reje živine ter njene zdravstvene zaščite.

Rubrika LJUDJE IN ZEMLJA naj bi kot dosedaj v kratkem seznanjala kmetijske proizvajalce z zadnjimi dogajanjem, akcijami in ukrepi na področju kmetijstva v naši občini, obenem pa bi vsakokrat vsebovala krajši strokovni sestavek, ki ga bodo pripravili priznani kmetijski strokovnjaki Kmetijskega inštituta Slovenije in Biotehniške fakultete. Podobno rubriko za kmetijske proizvajalce že imajo nekatera občinska glasila na področju vzhodne Slovenije. Domžale sicer niso agrarna občina, vendar imamo kar 5121 ha njiv in vrtov od tega je 1260 ha ravninskih površin v družbenem sektorju (24,6%), vse ostalo pa obdelujejo zasebni kmetovalci. Skupno pridelamo na teh površinah letno okoli 44300 q žit in 54000 q koruze in proizvedemo okoli 6 milijonov litrov mleka za trg ter redimo 10.476 govedi in 56360 prašičev in precejšnje število perutnine.

OBVESTILO

Predsedstvo Občinskega odbora ZZB NOV Domžale, obvešča vse člane ZB NOV v naši občini, da bo s 1.1.1983 v dispanzerju za borce začel ordinirati nov zdravnik, dr. Martin Farkaš, specialist splošne medicine.

Sprememba je nastala zato, ker odhaja dosedanji, vam vsem dobro poznani dr. Ludvik Kovač v zaslužni pokoj.

Prepričani smo, da ta sprememba v dispanzerju ne bo v ničemer spreminjala odnosa in skrbi za borce, ki so jo bili deležni do sedaj. Novi vodja borčevske ambulante, dr. Martin Farkaš je že do sedaj uspešno in prizadevno vodil borčevsko ambulanto v Kranju. V uapnju in pričakovanju dobrega sodelovanja in razumevanja z borci in aktivisti naše občine, želi predsedstvo Občinskega odbora ZZB NOV Domžale dr. Martinu Farkašu uspešnega in zadovoljnega počutja med nami.

Predsedstvo Občinskega odbora ZZB NOV Domžale se seveda dr. Ludviku Kovaču, v imenu borcev in aktivistov iskreno zahvaljuje za uspešno dolgoletno vodenje dispanzerja. Želimo mu zdravja, dobrega počutja in še nadaljnega sodelovanja z nami. Še enkrat hvala za vsestransko pomoč.

*Občinski odbor ZZB NOV
Domžale*

7 odstotkov od kmetijstva

S proizvodnjo žit sicer še zdaleč ne uspejo pokriti svojih potreb, saj je veliko površin pod krmnimi rastlinami, v živinoreji pa imamo višek mleka in mesa, ki ga plasiramo na ljubljansko tržišče ter v zadnjem času vse več tudi izvažamo. Iz kmetijstva dobivamo 7% od skupnega dohodka občine. Kljub le 7% dohodka od kmetijstva pa se v naši občini zavedamo pomena te panoge za našo preskrbo in iz leta v leto več prispevamo k pospeševanju kmetijske proizvodnje – tako družbenega kot zasebnega sektorja.

Sredstva za pospeševanje bodo večja

Tako smo iz skupnih občinskih sredstev namenili za pospeševanje zasebnega kmetijstva v letu 1979 2.740.000 din, leta 1980 4.000.000 din, leta 1981 6.285.000 din, letos pa smo planirali, da bomo v okviru realizacije programa novoustanovljenega Sklada za pospeševanje kmetijstva občine Domžale vložili v pospeševanje in dvig

kmetijske proizvodnje okoli 22.000.000 din. Od tega bi prispeval proračun občine okoli 1.200.000 din, ostalo pa bomo zbrali z 0,4% prispevkom od BOD od občanov na osnovi republiškega zakona in občinskega odloka o zagotavljanju in usmerjanju sredstev za pospeševanje kmetijstva in intervencije v proizvodnji hrane v obdobju 1981–1985. Tolikšna vlaganja v kmetijstvo zahtevajo od nas kmetijcev tako na družbenem kot na zasebnem sektorju maksimalne napore, da s kvaliteto in količino naših izdelkov opravičimo tovrstno pomoč družbe in zagotovimo čimboljšo založenost našega tržišča s kmetijskimi pridelki. Izvršni svet skupščine občine Domžale je v novem mandatu imel že tri seje posvečene izključno problematiki kmetijstva. Na prvi seji, ki je bila 15.6.1982 v prostorih Emone na TOZD Prašičereja lhan, katere so se udeležili predstavniki družbenega in zasebnega sektorja, je bila obravnavana problematika kmetijstva v

(Nadaljevanje na 10. strani)

(Nadaljevanje z 9. strani)
občini. Obenem je bil narejen pregled realizacije Akcijskega programa razvoja in pospeševanja kmetijstva občine Domžale s sklepi za bodoče delo.

Pomoč — odškodnina zaradi toče

Druga seja je bila namenjena izključno organiziranju akcije za odpravo posledic hudega neurja s točo, ki je naredilo v naši občini kar za 15.358.821 din škode na kmetijskih pridelkih. Akcija je bila uspešno izpeljana in smo o njej že poročali, oškodovani kmetovalci pa so dobili pomoč v obliki nepovratnih sredstev in možnost kredita za nakup gnojil, semena in zaščitnih sredstev, obenem se bo škoda upoštevala pri izračunu IV. akontacije.

Tretja seja, ki je bila pred kratkim pa je bila posvečena problematiki preskrbe občine Domžale.

Izvršni svet — tvoren dejavnik v razreševanju problemov

Akcijski program razvoja kmetijstva, ki ga je sprejel že lani Izvršni svet občine, se postopoma uspešno realizira. Tako je bila realizirana vrsta nalog od evidentiranja in sprejema zaščitnih kmetij na področju občine, ustanovitve samoupravne interesne skupnosti za melioracijo kompleksa ob Rači, formiranja Srednje agroživilske šole v Kamniku, ustanovitve in delovanja Samoupravnega sklada za pospeševanje kmetijstva in intervencij v proizvodnji in porabi hrane v občini Domžale, da sprejema dogovore o večjem sodelovanju med znanstvenimi in strokovnimi organizacijami kot so Biotehniška fakulteta in KPC Jable in njihovih strokovnjakov z Emono — Kooperacijo pri pospeševanju kmetijske proizvodnje v naši občini. Pohvaliti velja tudi uspešno delo Kmetijske zemljiške skupnosti in Združene hranilne kreditne službe za kmetijstvo in gozdarstvo Domžale, ki je imelo pred kratkim 6. zbor delegatov, na katerem so sprejeli plan za leto 1983, o katerem bomo še poročali.

Moramo do več hrane!

Ostalo pa je še vrsto nerealiziranih nalog med njimi je vsekakor osnovno in primarno dvig ravnih proizvodnje tako v poljedelski kot živinorejski proizvod-

nji. Da bi to dosegli, bomo morali več storiti za izboljšanje tehnologij; boljšo pripravo zemlje, večjo uporabo umetnih gnojil in pravočasno zamenjavo semena z visokorodnimi sortami, ter ustrezno zaščito posevkov in izboljšanje kolobarja, saj pridelki v našem zasebnem sektorju znatno zaostajajo za družbenim sektorjem, ter za našimi sosedi, ki imajo dokaj podobne klimatske in naravne pogoje. Tudi na področju živinoreje imamo glede na doseženo raven še veliko rezerv tako na področju proizvodnje mleka kot tudi proizvodnji mesa, zlasti pitovnega goveda.

Osnovna naloga bo izboljšanje proizvodnje krmnih rastlin tako po količini kot kvaliteti, pri čemer se bomo morali bolj kot doslej posluževati kvalitetnih deteljno-travnih mešanic, silazne koruze ter zlasti strniščnih posevkov, na katere smo v zadnjem času kar malo pozabili. Šele obilna in kvalitetna doma pridelana krma bo omogočila, da bomo lahko držali več glav živine in dvignili sedanjo raven proizvodnje.

Potrebna večja pomoč družbe!

Kmetijski proizvajalci, ki so pogodbeni proizvajalci tržnih viškov kmetijskih pridelkov, lahko računajo v naslednjem letu na širšo podporo družbe, saj je bilo tako na zvezni kot republiški ravni sprejeta že vrsta ukrepov, ki naj bi zagotovili večjo proizvodnjo in dohodek od kmetijstva v naslednjem letu.

Izdelan je bil predlog financiranja programov pospeševanja kmetijstva in intervencij v proizvodnji in porabi hrane v občini Domžale za leto 1983, ki ga je izvršni odbor sklada posredoval IS SO Domžale. Izvršni svet je program za leto 1983 okvirno sprejel s tem, da se izdela prioritetni vrstni red za realizacijo posameznih nalog iz programa, ter v okviru dotoka sredstev od BOD in razpoložljivih sredstev poročuna tudi realizira. Program predvideva, da bomo iz 0,4 % stopnje od BOD zbrali okoli 18.000.000 din medtem, ko bi sredstva iz proračuna ostala skoraj na letošnji ravni — to je 12.500.000 din.

Skupno bo torej za realizacijo programa na razpolago okoli 3 milijarde starih din. Ko bo program dopolnjen in sprejet, ga bomo v celoti objavili v tej rubriki. V okviru programa bo realizirano skupno s prispevkom

republiškega sklada za intervencije: premiranje povečanja stalaža krav, premiranje plemenskih telic za obnovo osnovne črede, premiranje priveza telet, nadomestila v proizvodnji mleka, sofinanciranje nabave gnojil, semena in zaščitnih sredstev, premiranje tržne proizvodnje pšenice in zavarovanje posevkov, več kot prejšnje leto pa bo dano tudi za sofinanciranje pospeševalne službe na podlagi predloženega programa dela. Prav pospeševalna služba Emona — Kooperacija bo najbolj potrebna pomoči, tako materialne kot tudi kadrovske okrepitve, da bo lahko realizirala program in s tem bistveno prispevala k dvigu proizvodnje v naslednjem letu. Pri tem lahko več kot prejšnja leta pričakujemo tudi od sodelovanja s strokovnjaki Biotehniške fakultete, ki so se na osnovi predloženega pospeševalno-raziskovalnega programa neposredno vključili v razvojno in pospeševalno delo na področju živinoreje v občini. Iz sredstev občinskega sklada

se bodo sofinancirale še sledeče akcije in pospeševalni ukrepi: nabava strojev strojnih skupnosti, osemenje živine in naravni pripust, nabava plemenske živine, financiranje projektov in programov, analiz krme in zemlje, zavarovanje živine in posevkov, izobraževanje kmetovalcev, razvoj kmečkega turizma, regresiranje obrestne mere za kredite HKZ in druge manjše akcije.

K izboljšanju kmetijske proizvodnje in realizacije okvirnega programa za razvoj kmetijstva občine Domžale in programa sklada za pospeševanje kmetijstva pa naj bi svoj delež prispevala tudi stalna rubrika LJUDJE IN ZEMLJA.

Vsem bralcem, predvsem pa kmetovalcem in kmetijskim strokovnjakom, ki delajo na področju naše občine bomo hvaležni za prispevke in novice s področja kmetijstva ter jih vabimo k rednemu sodelovanju v naši rubriki.

dr. Franc Habe

LEP USPEH NAŠIH REJCEV GOVEDI NA REGIONALNI RAZSTAVI

Letošnje regijsko živinorejsko razstavo, ki je bila 11.9.1982 v Ljubljani, so organizirali Kmetijski zavod Ljubljana ter organizacije, ki so razstavljale svoje živali in sicer: KIT Kmetijska zadruga Ljubljana, Kmetijska zadruga Vrhnika, KIT Kmetijska zadruga Medvode in Emona Kooperacija Domžale.

Na razstavi je bilo predstavljeno 97 svetlolisastih krav in telic rejcev iz Ljubljane, Vrhnike, Medvode in Emona-Kooperacije, 15 kvalitetnih hladnokrvnih kobil in štirje plemenski žrebci rejcev KZ Ljubljana ter dva tropa ovac.

Od govedi so bile razstavljene le krave in telice svetlolisaste pasme, ki prevladuje v tem

področju. Zaradi zelo ugodnih lastnosti za prirajo mesa, pa (Nadaljevanje na 11. strani)

Rejec Burger Peter iz Most prejema zasluženo nagrado za najboljšo kravo z regionalne razstave od predsednika združenje Slovenije tov. Freliha

(Nadaljevanje z 10. strani) tudi dobre mlečnosti se je v zadnjih desetletjih reja lisaste govedi tako uveljavila, da je po številu glav z 56 % najmočnejša pasma govedi v Sloveniji. Najboljše rezultate imajo rejci s področja vzhodne Slovenije,

Emone—Kooperacija Domžale in KZ Vrhnika. Šampionko, in s tem najboljšo kravo razstave je imel Peter Bugar iz Most št. 100 in sicer kravo Beko št. 114530, staro 8 let s povprečno proizvodnjo 5152 kg mleka ter 3,7 % tolšče in najvišja proiz-

jih goje rejci na področju barja za delo in proizvodnjo mesa ter štiri plemenske žrebce, od tega dva noriške in dva belgijske pasme. Prvo mesto je zasedel noriški žrebec 487 Irak Vulkan XIII. — 86 last Franca Vidmarja iz Črne vasi 197 in 9.letna kobilica 2732 Cica last Jožeta Škulja, Iška vas 63.

enega ovna Ovčarske skupnosti Golo bovške pasme in trop jezersko-solčavske ovce last Alojza Trobca iz Setnika 20.

Rejcem kooperantom in Emoni — Kooperaciji Domžale na uspehu in kvalitetni razstavljeni živini iskreno čestitamo z željo, da bi se tudi v prihodnje izkazali z uspešno vzrejo.

Ovce je razstavljalo KZ Ljubljana in sicer 10 ovac in

dr. Franc Habe

Emona — Kooperacija Domžale je prikazala na razstavi lepo izenačeno skupino svetlolisastih krav svojih kooperantov

Rejec Černivec Alojz prejema priznanje za kvalitetno kravo Rozi vzrejeno v njegovem hlevu

zlasti iz okolice Ljutomera in Križevcev, kjer je povprečna mlečnost kontroliranih krav 4420 kg mleka s 3,68 % tolšče. Tamkajšnji rejci imajo poleg dohodka od proizvodnje mleka in mesa tudi precejšnji dohodek od vzreje plemenskih telic, po katerih je v jugoslovanskem prostoru veliko povpraševanje. Kar 55 gospodarstev pa je doseglo z svetlolisastimi kravami povprečno proizvodnjo od 5000 — 5500 kg po kravi. Podatki iz naše regije kažejo, da tako na KZ Vrhnika, TZO Vič, pa tudi pri nas še zaostajamo za njimi v povprečju za okoli 1000 kg mleka po kravi.

Glede na kondicijo, izenačenost in proizvodnjo se razstavljene živali seveda še ne dajo primerjati s kravami iz vzhodne Slovenije, vendar smo dobili lep prikaz napredka te pasme tudi na našem področju. Najboljše živali so predstavili rejci

vodnja 7446 kg mleka s 4,2 % tolšče. Isti rejec je dobil tudi priznanje za kravo Rigo št. 114530 s povprečno proizvodnjo 4462 kg s 3,7 % tolšče, medtem ko je prvo mesto v kolekciji Emone dobila privesnica Cifra št. 363413 v povprečju prve laktacije 4087 kg s 3,78 % tolšče, rejca Rudolfa Ravnikarja s Klanca št. 40, drugo mesto pa krava Rozi 364878 last Alojza Černivca, Kamniška 36 s prvo laktacijo 4060 kg mleka s 3,76 % tolšče.

Na razstavi so imeli kvalitetne krave še kooperantje naše Emone — Kooperacije: Alojz Černivec, Kamniška 36; Ignac Levec, Ropretova 3; Franc Pogačnik, Volčji potok 18; Anton Ravnikar, Glavarjeva 40; Marko Zadrgal, Glavarjeva 38 in Franc Ložar, Študa 10.

KZ Ljubljana je prikazala lepo kolekcijo kvalitetnih slovenskih hladnokrvnih kobil, ki

Ne moremo reči, da smo se v Domžalah ravno materinsko obnašali do vode, zemlje in zraka. Usta so nam bila polna svaril o ogroženosti narave, po drugi strani pa smo mirne duše potegnili kanalizacijo v prvi potok, dimnike smo dvignili komaj nekaj metrov od naših nosov in oči, industrijo in hiše smo gradili na najplodnejši zemlji, gramoznice in smetišča smo postavili blizu črpališč za vodo. Kdo je tako rovaril? Kdo je kriv? Naša nepozornost in brezbriznost, krivi so dnevni redi skupščin, kjer se problematika varstvom okolja pojavlja med zadnjimi (nepomembnimi) točkami dnevnega reda, premajhna prodornost kmetijsko-zemljiških skupnosti, kriva je kratkoročna

naravnost gospodarskih načrtov, kjer je vedno v ospredju denar, ...

Da bi vsaj delno poskusili omejiti našo dejavnost na škodo narave, že vso jesen potekajo priprave na ustanovitev društva za varstvo okolja Domžale—Kamnik. Inicijatorji so se že večkrat zbrali v Mengšu, kjer naj bi bil sedež društva, oblikovali statut, se dogovarjali za program dela in pripravljali ustanovni občni zbor.

Delo društva bomo predstavili v naslednji številki Občinskega poročevalca, vendar iniciativni odbor že sedaj vabi vse, ki se zanimajo za varstvo okolja, naj se jim pridružijo.

Igor Lipovšek

PRIPRAVLJA SE:

USTANOVITEV DRUŠTVA ZA VARSTVO OKOLJA DOMŽALE — KAMNIK

Vsak dan človek uničuje naravne vire in dediščino. Lahko bi zamahnili z roko in dejali, da je onesnaževanje zraka, vode, zemlje, rastlinstva in živalstva normalna posledica industrijskega razvoja in običajni stranski proizvod človeškega napredka ter skomignili z rameni in delali dalje po starem. Lahko bi se zgrozili, začeli objokovati izumirajočo naravo in zahtevali zapiranje tovarn, prepoved kurjenja in vožnje z avtomobili. Nobena skrajnost ni dobra in tudi cilj nam ne more biti opredeljevanje za varstvo narave ali proti varstvu; cilj bi nam moral biti: za zdravo in koristno sočutje med naravo in človekom ter njegovimi dejavnostmi.

MARICA SMOLNIKAR
OTROŠKA OBLAČILA
DOMŽALE, Kolodvorska 1

želi svojim cenjenim strankam srečno in uspešno novo leto 1983, hkrati pa obvešča, da izdeluje po zmernih cenah otroško konfekcijo v bogati izbiri. Izdelujemo hlače, bluzice, krilca, obleke, polobleke in komplete za otroke v mnogih velikostih. Za obisk in nakup se priporočam.

OK ZSMS Domžale je pripravila:

OKROGLA MIZA O POLJSKI

Čeprav nas dogodki na Poljskem (ne)presenečajo že več kot dve leti, je vodstvo ZSMS v občini menilo, da bi bilo treba o tej državi reči še kaj več od skopih komentarjev v časopisih, na radiu in televiziji.

Okrogle mize so se udeležili: Lev Kreft z marksističnega centra pri CK ZKS, Srečo Kim z RK ZSMS, Darko Štrajn – urednik za zunanjo politiko pri reviji Mladina, Tomaž Mastnak, urednik publikacije o Poljski in 60 poslušalcev.

Najprej so štirje gostje po-

stregli s kopico novih in drugačnih podatkov o Poljski. Najpomembnejše je vsekakor bilo, da se niso zadovoljevali s črno-belimi slikanjem (Solidarnost je zlata, oblast je črna), ampak so pokazali na globlje gospodarske, politične in zgodovinske vzroke za neljubo situacijo v tej veliki evropski državi.

Druga polovica triurnega srečanja pa je bila namenjena razgovoru, vprašanjem in lastnim mnenjem udeležencev.

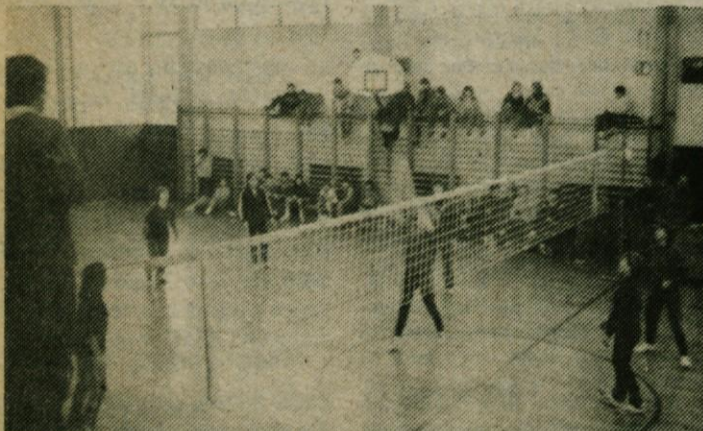
Igor Lipovšek

Okrogla miza o Poljski. Z leve proti desni Tomaž Mastnak, Srečo Kirn, Lev Kreft, Darko Štrajn

OO ZSMS Radomlje:

SOBOTNO SREČANJE Z MLADIMI IZ MEKINJ

Srečanje z mladimi iz Mekinj. Radomeljske odbojkarice pred zmago s sovrstnicami iz Mekinj (foto I. Lipovšek)

Da se za občinske meje bolj malo menijo, so dokazali radomeljski mladinci že večkrat: včasih z nastopi folklorne skupine in enotnimi akcijami z mladimi iz Volčjega potoka, zadnjo soboto v letošnjem novembru pa so gostili mladince iz Mekinj.

Najprej so se dekleta ponerila v odbojki. Nekaj časa je bil boj izenačen, potem pa je prevladala prednost domačega igrišča in Radomljanke so zmagale. Čisto drugačna je bila slika pri

fantih, kjer so Mekinčani z lahkoto osvojili vse tri sete. Za zaključek so fantje tekmovali še v košarki. Kmalu je bilo jasno, da se bodo Radomljani izdatno oddolžili za poraz v odbojki.

Čeprav bi lahko za konec lahko zapisali, da so gostitelji zmagali 2:2, pa rezultat že trenutek po zadnjem sodnikovem žvižgu ni bil več pomemben. Važno je, da se mladi združujejo, sodelujejo in izmenjujejo izkušnje.

Igor Lipovšek

Začelo se je:

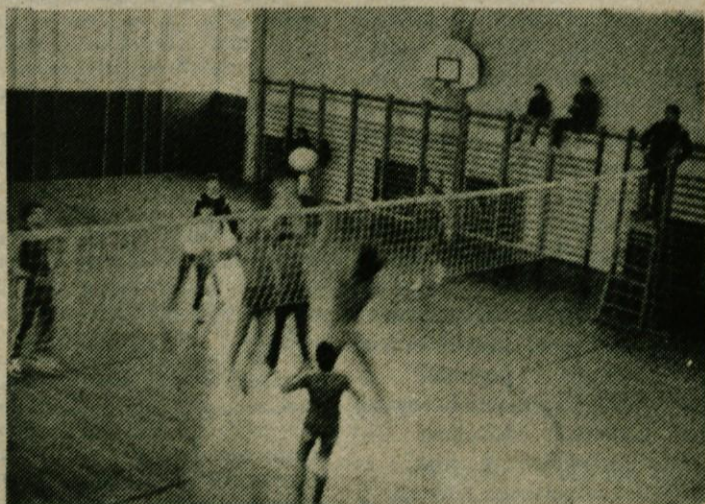
TEKMOVANJE ZA POKAL OBČINSKE KONFERENCE ZSMS DOMŽALE

OK ZSMS je za popestritev dejavnosti OO ZSMS pripravila tekmovanje za pokal. Tekmovanje vključuje delo na športnem, kulturnem, zabavnem področju in informiranje. Vse dejavnosti se točkujejo in končni rezultati naj bi bili znani v aprilu prihodnje leto, ko bodo na slavnostni prireditvi tudi podeljene nagrade.

Tekmovanje se je pričelo 27. novembra s srečanji v odbojki, ki jih je organizirala OO ZSMS Preserje v sodelovanju s TVD

Partizan Preserje. Blizu trideset ekip mladink in mladincev se je dva dni (po sistemu izpadanja) merilo v zanimivi igri ob mreži. Kakovost tekmovanja ni bila visoka, razveseljuje pa množičnost, saj se je v telovadnici OŠ Radomeljske čete zbralo 300 mladih, ki so z glasnim navijanjem vzpodbujali nastopajoče. Da so se najbolje odrezali preserski mladinci, ni treba posebej poudarjati, saj je to edini kraj, kjer se odbojka igra organizirano.

I. L.

Tekmovanje za pokal OK ZSMS Domžale (foto I. Lipovšek)

VINKO SVETLIN

Tokrat sem obiskal in se pogovarjal z Vinkom Svetlinom, sinom enega izmed ustanoviteljev godbe, Mihe Svetlina. Vinko je lani praznoval redek jubilej, 60-letnico igranja v vrstah domžalske godbe. Igral ni le takrat, ko je služil vojaški rok in od leta 1943–1945, ko je godba imela kulturni molk, ter krajši čas, ko je moral zapustiti rojstno hišo na Viru, ki se je morala umakniti razširitvi tovarne Tosama in si je v Domžalah ob Bistrici pod Šumberkom postavila novo hišo, v kateri sedaj bivata z ženo, sinom, snaho in vnukom.

„Vinko, le nekaj osnovnih podatkov bi rad, da vas predstavim občanom, ki vas dobro poznajo z rastopov domžalske godbe.“

„Rojen sem bil leta 1909 na Viru pri Dimcu, kot sin očeta Miha, krojača in kmeta in matere Katarine, rojene Perme. Tudi sam se pri očetu izučil za krojača, sicer pa sem delal na kmetiji. Osnovno šolo sem obiskoval v Dobu, obrtno pa v Domžalah. Po mamini smrti leta 1946 sem se zaposlil najprej v Papirnici Količevo. Ker sem pa imel preveč zemlje, kot so dejali (imel sem le 3 ha zemlje), sem moral zapustiti tovarno. Verjetno je to merilo veljalo le zame, kajti kasneje so vzeli v službo tudi take, ki so imeli celo do 30 ha zemlje. Kasneje sem se zaposlil v Oljarni na Viru, kjer sem ostal do upokojitve. Tu sem točil olje v sode, zadnji dve leti pred upokojitvijo pa sem vratar. Poročil sem se leta 1941. V zakonu so se nama z ženo Ivanko rodili trije sinovi, ki so sedaj že vsi poročeni. Eden je ekonomski tehnik, dva sta se pa izučila za ključavničarja. Imam pet vnukov. Od sinov je postal godbenik le sin Vinko, pa še ta nič več ne igra. Veliko veselje do glasbe pa kaže vnuk Aleš, ki kljub trem letom že poskuša spraviti prve tone iz starega polovičnega klarineta. Starejši godbeniki nismo imeli možnosti, da bi se glasbeno izobraževali. Sedaj pa za nov kader že 30 let skrbi Glasbena šola Domžale, vsak godbenik pa mora preden je sprejet v godbene vrste, opraviti še izpit.“

„Ker vas želim predstaviti predvsem kot godbenika, prosim, da mi o tem malo več poveste.“

„Naša, Dimčeva družina je bila znana daleč naokrog. Oče je bil med ustanovitelji domžal-

ske godbe leta 1884. V godbi je igral krilovko in flavto, poleg tega je pa igral še harmoniko, violino, citre in kontrabas. Zato ni čudno, da so ga kot godca vabili, da je predvsem na harmoniko igral na nešteti svatbah, ki so včasih trajale tudi po več dni. Otroci smo ga težko čakali, da se je vrnil domov. Seveda se ni nikoli vrnil brez obveznega „šajbezna“, ko je v ruti prinesel otrokom nekaj dobrot, ki jih na svatbah seveda nikoli ni manjkalo. Kadar je igral na svatbah, je obstalo tudi šivanje. Na svatbah se je glasbeno razdajal in razveseljeval staro in mlado. Včasih so po naših krajih velikokrat hodili cigani. Seveda so večkrat prišli tudi k nam. Nekoč jih je prišlo večje število, samih dobrih glasbenikov. Ko so videli, kako dobro igra oče, pa brat Miha in tudi jaz, ki sem kot mlad fant že igral violino, so me kar hoteli vzeti s seboj.“

„Včasih ni bilo glasbenih šol. Kdo je bil pa vaš prvi učitelj?“

„Moj prvi učitelj je bil moj pokojni oče. Najprej me je učil igranja na violini, kasneje me je pa tudi naučil igrati flavto. Pri učenju mi je kasneje pomagal tudi pokojni brat Miha, ki je bil dolgo vrsto let tudi kapelnik domžalske godbe.“

„Kdaj ste se pa vključili v vrste domžalske godbe?“

„Pri domžalski godbi sem

prišel igrati že leta 1921. Že pred tem sem pa igral violino v godbenem orkestru, ki ga je vodil brat Miha, pred tem pa Jakob Flis. V godbi sem v glavnem igral flavto, več let tudi klarinet, ki ga sedaj od leta 1979 dalje zopet igram.“

„Že preje sem omenil, da je bila Svetlinova družina glasbena. Kdo iz vaše družine je pa še bil glasbenik?“

„Za očeta sem že omenil, da je bil godbenik in kaj je igral. Zadnjikrat je z nekaterimi stariimi godbeniki igral na proslavi 40-letnice domžalske godbe leta 1924, ko je nastopilo tudi nekaj še živečih ustanoviteljev godbe. Brat Miha je igral violino pri godbenem orkestru, v godbi pa predvsem klarinet, bil je pa tudi dolgoletni kapelnik godbe. Brat Jože je igral tenor, bariton in bas, brat Lojze, ki je padel leta 1944, pa je igral F bas.“

„Kako se pa spominjate gradnje godbenega doma?“

„Temeljni kamen za godbeni dom je leta 1926 vzdal tedanji župan Anton Skok. Spominjam se, kako je domžalska godba na čelu 85 voznikov, ki so šli po opeko v Jenčičevo opekarno v Mengeš, igrala na čelu tega zares edinstvenega sprevoda. Igrali smo tudi v Mengšu. Ko so vozniki in Domžalčani po dobrih dveh urah naložili 27.000 kom opeke, smo se vrnil v Domžale, kjer smo med razkladanjem opeke zopet igrali. Popoldne smo imeli na vrtu „Pri pošti“ koncert in veselico. Sam dom je bil pa dograjen leta 1929 in slovesno izročen svojemu name- nu.“

„Kje vse ste pa igrali kot godbenik in kako se spominjate teh let?“

„Igrali smo takorekoč po celi Sloveniji, leta 1925 smo pa igrali celo v Beogradu. Seveda smo največ igrali v bližnjih krajih, velikokrat tudi v Ljubljani, Kamniku, Kranju, Hrastniku, Trbovljah, Trziču. Velikokrat smo igrali tudi po Dolenjski, tako v Šentvidu pri Stični, pa Sodražici in Ribnici, kjer smo za spomin dobili tudi ribniški izdelek lesene žlice. Tu smo ob sobotah zvečer igrali pri bakladi, v nedeljo zjutraj imeli budnice, popoldne pa igrali na nastopih Sokolov, Orlov, ali gasilcev, zvečer pa igrali še za ples. Ponavadi smo se vrnil v vlakom šele v ponedeljek popoldne. Velikokrat smo morali iz Ljubljane domov tudi peš, če ni bilo vlaka. Ko sem prva leta še

igral pri orkestru, smo ponavadi na pustno soboto šli igrati v Trzič. Seveda smo se vračali tudi v ponedeljkih. Prva leta smo se v Trzič vozili z „lojternim“ vozom, kasneje pa z vlakom. Ker sem bil malo doma, seveda žena ni bila najbolj zadovoljna, saj je morala poprijeti za delo še bolj kot ponavadi. Včasih so bili tudi pri nas znani strankarski boji. Ko smo nekoč igrali pri Orlovski veselici, je nekoč obratovodja Šetina iz Jarš, ki je bil zaveden Sokol, dal kapelniku Riedlu menda 2 jurja, da smo zaigrali sokolsko himno. Seveda je bilo nato precej hude krvi. Prva leta smo imeli vaje še v stari šoli, pod cerkvijo, kjer smo imeli za razsvetljavo le karbidovke in petrolejke, elektrike takrat še niso imeli.“

„Kakšni so pa vaši spomini na 2. svetovno vojno?“

„Ker smo imeli doma kmetijo in seveda tudi konja, sem veliko vozil različni material za partizane in to največ na Brezovico in v Račo. Velikokrat sem vozil filc, pa sanitetni material, pa lužni kamen za izdelavo mila, pa tudi razno prehrano. Takrat ko sem peljal lužni kamen in ga imel pokritega s plevami, se je večina teh plev razsula po vozu in kamen je bil kar dobro viden. Pred vozom je šla žena, na vozu sem pa imel sinka, ki me je prav gotovo rešil najhujšega, da nemški vojaki tega niso opazili, to pa še predvsem dva vojaka, ki sta prisledla na voz in se igrala s sinkom. Pri Rapovcu sta zapustila voz in šla na Krumperk. Velikokrat je bilo težko in bil sem velikokrat v smrtni nevarnosti. V partizanih mi je padel tudi najmlajši brat Lojze in to leta 1944 pri Temenici v bližini Stične.“

„Kaj pa igranje po vojni?“

„Večina starih godbenikov je po vojni igrala v sestavi godbe XV. divizije, ki je bila nastanjena v Šentvidu pri Ljubljani. Domov sem se, kot večina godbenikov, vrnil jeseni leta 1945.“

„Ali boste še dolgo sodelovali v godbenih vrstah?“

„To je težko reči, kajti nisem več tako zdrav, vendar bi rad še igral vsaj toliko časa, da bi godba praznovala 100-letnico, ki bo čez 2 leti.“ Pri tem je pripomnila žena: „Pred leti, ko smo pričeli leta 1976 zidati sedanjo hišo, v katero smo se vselili leta 1978, je

(Nadaljevanje na 19. strani)

(Nadaljevanje z 18. strani)

moz ... kako rekel, da je že prestar za igranje in nekoč ni šel igrat. Ko pa je zaslišal kako godba igra, ga je to malodušje takoj minilo in že ga zopet vidimo med godbeniki."

„Vinko, prav gotovo ste za svoje dolgoletno sodelovanje v godbenih vrstah prejeli več priznanj? “

„Ja, res je, več priznanj in diplom sem dobil, tako za 50-letnico, pa tudi za 60-letnico igranja v godbenih vrstah. Lani sem prejel tudi bronasto Kersni-

kovo plaketo.“

Vinkotu, ki je kljub 73. letom še vedno tako mladosten, kar se ima prav gotovo zahvaliti za dolgoletno sodelovanje v godbenih vrstah, želimo, da bi še dolgo igral v godbenih vrstah in ne samo do takrat, ko bo godba praznovala 100.letnico. Saj, če ne bo mogel igrati „za štrapac“, kot je dejal, bi bili veseli, če ga bomo še videli, ko bo igral na godbenih nastopih v dvoranah, kjer bo lahko igral stoje ali sede.“

Tone Ravnikar

vesela pa je bila vsakič, ko se je porod končal brez komplikacij.

Najbolj v spominu ...

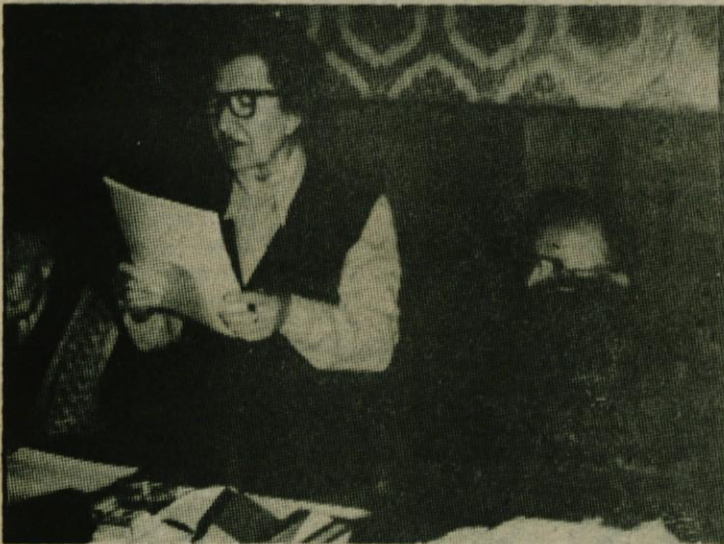
Najbolj ji je ostal spomin iz leta 1939, ko je pomagal porodnici Mariji BRATUN na Vahtenbergu – Zalog pri Moravčah, ko je rodila sina Franceta. To je bil

njen prvi službeni obisk v njenem začetnem delu. Anino geslo je: „Življenje človeka uči, ga bogati in krepi. Skromno moraš živeti in ne zahtevati preveč, pa je zadovoljstvo večje!“

JOŽE NOVAK

Upokojena babica Ana Štefanova:

ŽIVLJENJE ČLOVEKA UČI IN BOGATI ...

Babica Ani Štefanova, ko je podajal blagajniško poročilo društvu upokojencev v Moravčah

Morebiti v Moravški dolini in njeni okolici ni občana, ki ne bi poznal moravške babice Ane Štefan iz Moravč, Partizanska c.10. Stara je 68 let in živi pri hčerkah. Po upokojitvi je doma prevzela gospodinjstvo in pravi, da bo to delala, dokler bo mogla.

1500 porodov babice Ane ...

Ana je opravljala babiško službo v Moravčah celih 29 let, dokler ni odšla v pokoj. Službo je opravljala na celotnem območju Moravške doline, zato se je srečevala z različnimi ljudmi. Kar pri 1.500 porodnicah je nudila porodno pomoč in oskrbo. Najhujše je bilo med drugo vojno, ker je bila vedno izpostavljena nevarnosti pred okupatorjem. Z dr. Grilom Kumatarjem iz Lukovice sta

skupaj delala za partizane vse od 1942. leta do konca vojne. Kljub temu, da je delala na terenu kot aktivistka, je imela posebno srečo, da je ni nihče izdal sovražniku.

Povojni čar graditve ...

Po vojni je vse čas aktivno delovala v družbenopolitičnih organizacijah. Delala je kot aktivistka v odboru RK, socialnem skrbstvu, društvu prijateljev mladine, organizaciji ZB NOV, pri gradbenem odboru za gradnjo zdravstvenega doma v Moravčah. Nazadnje že precej časa aktivno dela v Društvu upokojencev Moravče – kot blagajničarka, pa v gradbenem odboru izgradnjo doma upokojencev tudi. Ana pravi, da je kar pri šestih primerih pomagala pri uspešnem porodu dvojčkov,

Komisija za šport in rekreacijo pri obrtnem združenju Domžale sporoča:

TUDI LETOS ZA OBRRTNIKE REKREACIJA NA SNEGU

Komisija za šport in rekreacijo pri Obrtnem združenju Domžale bo tudi v letošnji zimski sezoni organizirala že drugič občinsko tekmovanje obrtnikov in pri njih zaposlenih delavcev.

To tekmovanje bo predvidoma ob koncu januarja, točen datum pa bomo sporočili pravočasno vsem prijavljenim. Prijave sprejemajo na Obrtnem združenju do 10. januarja.

Istočasno komisija obvešča, da je organizirana možnost rekreacije v telovadnici Osnovne šole Josip Broz Tito in sicer ob sredah od 19.30 do 21. ure.

Prijavite se prav tako na Obrtnem združenju Vir, Šaranovičeva 21.

Vabljeni

OBVESTILO UPOKOJENCEM!

Po novem letu bodo sestanki upokojencev kakor vsao leto v naslednjih dneh:

9.1. ob 8. uri	v sejni sobi Krajevne skupnosti Lukovica
9.1. ob 10. uri	v sejni sobi Krajevne skupnosti Prevoje -Šentvid
15.1. ob 16. uri	v Osnovni šoli Preserje-Radomlje
15.1. ob 17.30 uri	v Gasilskem domu Homec-Nožice
21.1. ob 16. uri	v Osnovni šoli Dob
21.1. ob 17.30 uri	v Domu Krajevne skupnosti Vir
22.1. ob 16. uri	v Osnovni šoli Ihan
23.1. ob 9. uri	v dvorani Krajevne skupnosti Blagovica
25.1. ob 16. uri	v sejni sobi Krajevne skupnosti Jarše-Rodica

Na sestanku bodo upokojenci lahko plačali članarino, oni, ki še niso člani društva, pa se bodo lahko vpisali.

Vsem upokojencem želimo srečno in zdravja polno novo leto!

Društvo upokojencev
Domžale

RADI HODITE V KNJIŽNICO?

Že od leta 1961 imamo v naši občini matično knjižnico, ki danes obsega okoli 43000 knjižnih enot. V okviru te dejavnosti delujejo splošno izobraževalna knjižnica, stalni izposojevališči v Mengšu in Moravčah, 2 izposojevališči v okviru potujoče knjižnice, strokovni knjižnici: na Biotehniški fakulteti na Rodici in strokovno marksistična knjižnica upravnih organov skupščine občine, omeniti pa velja tudi 3 knjižnice, ki samostojno delujejo v delovnih organizacijah Papirnica, Induplati in Mlinostroj ter 10 šolskih knjižnic in čitalnico, ki je bila urejena v letu 1979.

Število bralcev se iz leta v leto povečuje (trenutno jih je okoli 7500), raste pa tudi število izposojenih knjig, kar nazorno pokaže podatek, da so leta 1970 izposodili 24644 knjig, v letu 1981 pa kar 62182.

Poleg osnovne dejavnosti so v letu 1981 pripravili tudi več tematskih razstav, med njimi so predstavili dela Franceta Prešerna, Josipa Broza Tita, Edvarda Kocbeka, Primoža Kozaka, razstavo literarnih ustvarjalcev naše občine, razstavo redkih publikacij in starejših knjig in razstavo vojnih del. Uspešno sodelujejo zlasti z vrtci in šolami, saj so prav mladi bralci najpogostejši obiskovalci knjižnice.

Ob našem obisku v knjižnici smo se s knjižničarkama Marijo Zupanc in Valentino Černe pogovarjali o njenem delu, o željah in potrebah, ki spremljajo domžalsko knjižničarstvo. Predvsem ju veselijo izredno veliko število bralcev, vendar nista najbolj zadovoljni z izborom knjig, ki si jih le-ti izposojajo, saj je med njimi največ lahke beletristike in kriminalk, med avtorji pa prevladujejo Kirst, Knittel, Simmel, Holtova, izmed slovenskih so najbolj brani Bevk, Kranjec, Sivec in Krvinoma, zelo pogosto pa so izposojene tudi „slovenske večernice“. Mladi si najbolj izposojajo knjige, ki jih potrebujejo za šolsko domačo branje in pripravo raznih referatov, saj so šolske knjižnice s temi knjigami sorazmerno slabo založene. Bralci posegajo tudi po potopisih, aktualnih zunanje-političnih knjigah, tečajih za tuje jezike in kvalitetnem leposlovju. Zlasti mlajšim bralcem se trudita izboljšati okus, saj se zavedata, da je od bralne vzgoje še kako odvisna kasnejša literarna usmerjenost.

Že od leta 1966 zaposluje knjižnica le dve strokovni delavki, glede na višino knjižnega fonda in višino izposoje bi nujno potrebovali vsaj še enega strokovnega sodelavca, to pa jim sredstva trenutno ne omogočajo. Knjižnica zaradi tega z izposojevališči ne pokriva vseh potreb, zato bi morali odpreti nova izposojevališča v krajevnih skupnostih in zaselkih, da bi bralcem knjige čim bolj približali. To smatrata za eno svojih osnovnih nalog. Najbolj pereča je prostorska

problematika, saj glede na standarde dosegajo komaj 39% potrebnega prostora. Delno rešitev vidijo v pravkar izvajani adaptaciji, katere rezultat bo pridobitev prostorov za oddelke marksistične literature, literature za SLO in DS ter domoznansko literaturo (knjige o naši občini, časopisi, ki izhajajo v občini, literatura o NOB in delavskem gibanju na našem območju...), morda bo tudi možnost ločitve pionirske knjižnice in ureditev posebnega oddelka zanjo. Po adaptaciji, med katero bo knjižnica nekaj časa zaprta, bodo prostori lepše urejeni, napeljana bo centralna kurjava, nekaj prostora pa bo pridobljenega tudi s spremembo vhoda.

Ob našem obisku smo srečali v knjižnici cicibane iz VVZ Lije Varšek in sicer skupino „klovnov“, ki sta jo pripeljali vzgojiteljici Milica Grofenik in Marija Jutršek. Knjižnico redno obiskujejo, prinesli so nekaj risbic, ob slovesu pa so zapeli tudi nekaj pesmic. Med veselimi živčavom sva uspeli zvedeti naslednje:

Simona BELE: v knjižnici si izposojamo knjige, v njih gledam slike, saj še ne znam brati. Ko bom velika, bom hodila v knjižnico tako kot moji starši. Najraje gledam knjige o Miškolinu in Muci copatarici.

Tomaž VOLF: v knjižnico pridem po knjige, ki jih moram doma paziti, da ostanejo lepe. Ne smem jih strgati, zato pazim, ko jih listam. Rad gledam vojne knjige, doma imam veliko pravljic, ko bom znal brati, bom hodil v knjižnico.

Marija JUTERŠEK (vzgojiteljica): 6 skupin iz VVZ Lije Varšek dvakrat tedensko obiskuje knjižnico, kjer si otroci ob naši pomoči zbirajo knjige. V vrtcu jih gledajo, beremo jim zgodbe, ki jih radi poslušajo in tudi pripovedujejo. Otroci se veselijo slehernega obiska v knjižnici, kjer spoznavajo vrednost knjige, pa tudi bralne navade, večkrat obiščemo tudi čitalnico. Prepričani smo, da s tem veliko prispevamo, da bodo cicibani tudi kasneje znali ceniti dobre knjige. V vrtcu imamo urejene bralne koticke, otroci pa zelo težko pričakujejo tudi Cicibana. Danes

smo si izbrali Čebelico Majo, Ko Nina spi, Sova v pižami in drugo.

Milka INKRET: sem stalna obiskovalka knjižnice. Prihajam vsak teden, le redko na štirinajst dni, najraje prebiram knjige Konsalika, Holtove, Parettttijeve, često pa

vzamem tudi knjige domačih avtorjev. Izposojam si tudi knjige za hčerko, ki hodi v osnovno šolo.

Zeliva, da bi se število bralcev še povečevalo, skupaj s tem pa, da bi se izboljševal tudi bralni okus naših občanov.

Cveta, Vera

Zvestoba do zakladnice na policah je dragocena lastnost, ki človeka pogloblja in bogati

Tovarišica z malčki v knjižnici...

ČLANI LIKOVNEGA DRUŠTVA PETRA LOBODE DOMŽALE USPEŠNO DELUJEJO

V 12. številki Občinskega poročevalca z dne 7. oktobra 1982 sem pisal, da so člani Likovnega društva Petra Lobode Domžale razstavili svoja dela na proslavi 130-letnice rojstva pisatelja Janka Kersnika v Osnovni šoli Janko Kersnik Brdo.

V času od 9. do 28. oktobra 1982 so člani razstavljali svoja dela v tovarni Titan v Kamniku. Tega dne je tovarna Titan slavila 86-letnico tovarne, proslavila je pa tudi dan kovinarjev. Svoja dela so razstavili: Smiljan Bintar, Matjaž Mauser, Frane Orehek, Bogdan Potnik, Tone Ravnikar, Ida Rebula, Brane Rihtar, Danica Smerdel, Alenka Sovinc, Marjana Tavčar in Mojca Vilar.

Razstavili so 37 del v različnih tehnikah. Predsednik kamniške občine mgr. Ivan Justinek je ob tej priložnosti odprl novo lakirnico, nekaj pesmi je pod vodstvom prof. Viktorja Mihelčiča zapel Mešani pevski zbor tovarne Titan, slikarsko razstavo pa je odprl ing. Bogdan Potnik, ki je tudi sam član Likovnega društva Petra Lobode in je zaposlen v tem delovnem kolektivu. Člani društva, ki so bili navzoči na otvoritvi, so se nato na povabilo udeležili tovariškega srečanja, ki ga je ob tej priložnosti pripravil kolektiv tovarne Titan za svoje člane. V času od 24. novembra do 10. decembra 1982 so člani društva razstavili svoja dela v Osnovni šoli Vencelj Perko Domžale. Svoja dela so razstavili: Smiljan Bintar, Matjaž Mauser, France Orehek, Bogdan Potnik, Tone Ravnikar, Ida Rebula, Brane Rihtar, Danica Smerdel, Alenka Sovinc, Marjana Tavčar, Mojca Vilar in Gašper Vrhovec. Ob otvoritvi razstave, ki je bila posvečena 29. novembra, je ob navzočnosti približno 50 učencev, ki so zastopali svoje razrede, spregovoril ravnatelj Danijel Potočan, ki je v svojem govoru dejal: „Pomembna naloga šole je, da seznanja učence med drugim tudi z različnimi dejavnostmi kraja, v katerem živi in dela ter, da jih usmerja vanje.

Odločili smo se, da povabimo v naša prostore in da prikažejo svoje bogato delo likovniki-amaterji pod strokovnim vodstvom Danijela Fuggerja, včlanjeni v Likovno društvo

Petra Lobode. Našemu vabilu so se z navdušenjem odzvali. 11 avtorjev predstavlja 27 del različne vsebine in tehnike.

Zahvaljujem se za pripravljeno razstavo. Želim, da bi naše sodelovanje nadaljevali in pa razširili. Vabimo vas, da se redno predstavljate našim učencem v naših prostorih z novimi deli (kot društvo ali kot posamezniki). Pri vašem delu vam želimo še veliko uspehov.”

Za povabilo se je zahvalil mentor akademski slikar Danijel Fugger in na kratko spregovoril o delu članov. O samih delih je nato b. otvoritvi in kasneje spregovoril likovni pedagog Anton Pajer, ki je učencem lahko nazorno prikazal razne tehnike, ki so jih prikazali člani društva na pričujoči razstavi. Ta razstava prav gotovo ne bo zadnja, saj imajo nekateri člani, ki so že dolga leta včlanjeni v društvo dovolj del, da jih bodo lahko razstavili tudi samostojno. Seveda se bodo pa člani vsaj enkrat letno s svojimi deli odzvali vabilu ravnatelja Danijela Potočana, da učencem prikažejo svoja dela.

Od 6. do 16. avgusta je svoja dela razstavljal v Tivatu ing. Bogdan Potnik, slikarskega ex-tempora „Rašica 82” sta se pa udeležila Ida Rebula in Tone Ravnikar.

Deset članov društva se je odzvalo tudi vabilu Zveze kulturnih organizacij Slovenije, da v raznih tehnikah prikaže lastno podobo. Te dni se bo zglasila komisija, ki bo izbrala predložena dela za 6. republiško razstavo Združenja likovnih skupin

Slovenije z naslovom „Lastna podoba”, ki bo spomladi 1983, najverjetneje na Primorskem.

V letu 1983, ko bo društvo praznovalo 10-letnico delovanja, bo tudi razstavna dejavnost še večja kot letos, saj bo

društvo na povabilo Zveze kulturnih organizacij Izola, Odbora za galerijsko dejavnost, razstavljalo svoja dela, 3. maja 1983 v likovni galeriji v Izoli.

Tone Ravnikar

PRISRČNO SREČANJE S PISATELJEM IN KIPARJEM TONETOM SVETINO V METULJU

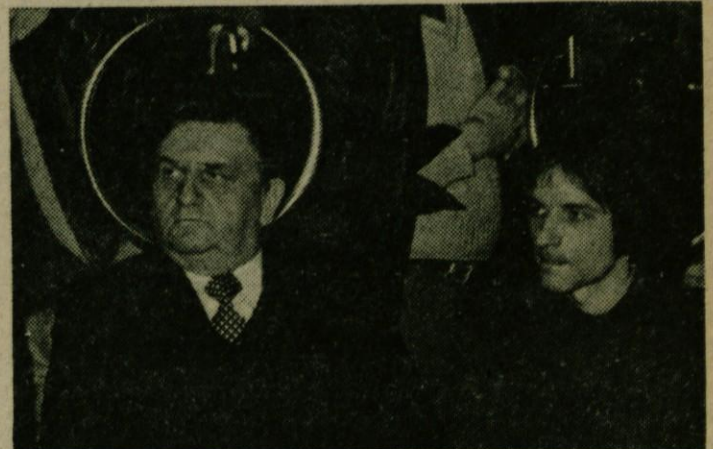
V torek, 7. decembra zvečer je v galeriji Metulj potekalo srečanje s Tonetom Svetino, ki je v počastitev letošnjega Dneva republike v tej galeriji razstavljal svoja kiparska dela. Istočasno z njim je na razstavi sodeloval s slikami njegov sin Vojko, ki se že dalj časa ukvarja s slikarstvom. Srečanja, ki je potekalo v izredno sproščeni vzdušju in v zanimivem dialogu med avtorjem in občinstvom, so prisostvovali tudi predsednik skupščine občine Domžale Karel Kušar, predsednik skupščine Kulturne skupnosti Domžale Jernej Lenič in predsednik organizacije zveze borcev Alfonz Avbelj.

Uvodoma je, kot je to že običajno na srečanjih z likovnimi ustvarjalci, spregovoril o delu obeh ustvarjalcev likovni kritik Izток Premrov. Pojasnil je način kiparskega dela, ki se ga loteva Tone Svetina in povedal, da je njegovo kiparstvo že od samih začetkov vezano na kovino, na varjenje različnih železnih kosov, ki jih avtor sestavlja v figuralne kompozicije. Kosi razbitega orožja, delci razstreljenih granat, sestavljajo razgibane like, ki spregovarjajo z ostrino svojih oblik in tudi z ostrino angažiranih tem. Oba avtorja, ki sta predstavila svoja dela v Metulju obravnavata motive iz istega vsebinskega cikla s skupnim naslovom

„Vojna proti vojni.“ Seveda to delata neodvisno vsak v svojem mediju. Vojko Svetina se loteva slikanja fantazijsko bogatih motivov, ki so kot odraz njegove podzavesti.

Na tem srečanju so prisotni tudi izvedeli, da je tematika obeh avtorjev uperjena proti nasilju in proti človeškemu nagnjenju k uničevanju. Simbolični naslov Vojna proti vojni direktno govori o najrazličnejših pogledih, ki jih kipar Svetina izpoveduje s svojim kiparskim, predvsem pa tudi pisateljskim delom. Obiskovalce galerije je zanimalo, kako je ustvarjalec pričel s svojim pisateljskim in

(Nadaljevanje na 22. strani)

Dva Svetina na otvoritvi razstave

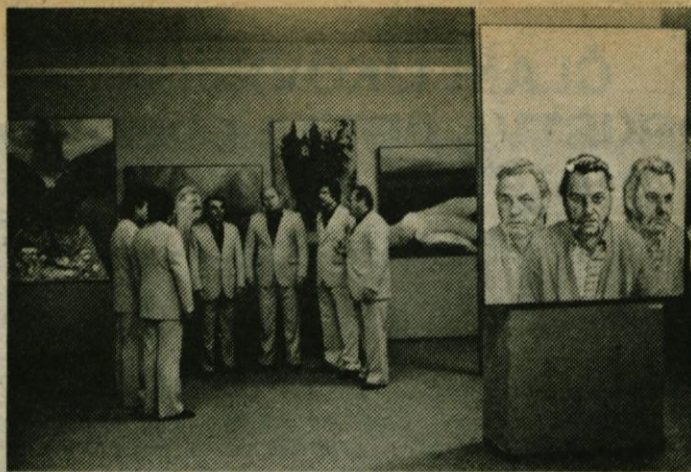
kiparskim delom. Za prvo je povedal, da se je že v rani mladosti navadil pisati dnevnik, iz katerega potem črpa misli in ideje za svoje romane. Povedal je tudi vrsto zanimivih pripetljajev, ki so ga v času Narodno-osvobodilne borbe, ki se je je udeležil kot borec v partizanskih vrstah privedli do tega, da jih je zabeležil v dnevnik, in jih s tem ohranil kot koristno in pomembno dokumentacijo za pisanje njegovih romanov na temo druge svetovne vojne. Po njegovem mnenju mora vsako dobro ustvarjalno delo odsevat neko energijo, ki jo gledalec ali bralec sprejema in jo poskuša po svoje razumeti.

Goste je tudi zanimalo, kako je mogoče, da se v njegovem ustvarjalnem delu pojavlja na eni strani pisanje in na drugi kiparstvo in kaj se mu zdi pomembnejše, oziroma čemu daje prednost. Svetina je povedal, da je prvenstveno pisatelj, da pa je pri svojem pisateljskem delu v nekem trenutku prišel do spoznanja, da se določenih stvari ne da izpovedati z besedami, zato jih je pričel izpovedovati s kiparskimi oblikami. Sedaj pač razvija obe izpovedni kategoriji svojega ustvarjalnega dela in ju poskuša po svoje med

seboj povezovati in dopoljevati. Podobno temu se tudi prepleta njegovo kiparstvo in sinovo slikarstvo, čeprav delujeta vsak povsem na avtonomnem področju. Vendar poskušata često z razgovori spoznati dileme, ki jih nosita kot predstavnika vsak svoje generacije.

Kot taka vsak po svoje občutita preteklost in tudi sedanjost, seveda pa tudi problematiko, ki se je skupno lotevata v ciklusu del Vojna proti vojni. Oče obdeluje kot neposredni udeleženec pretekle vojne, kot borec, ki se je s puško v roki zaperstavlil sovražniku in sin, ki se z razmišljanji zateka v svet svoje podzavesti in v njej poskuša najti vse tisto, kar je v človekovi podzavesti dano kot izročilo vsega človeštva.

Tako je torej potekal razgovor s kiparjem, ki je med drugim naredil tudi preko štirideset spominskih obeležij, med drugimi tudi spomenik padlim borcem pred leti v Domžalah in ki je razstavljal svoje skulpture po številnih domačih in tujih galerijah. V likovnem razstavišču Metulj je bilo kar malo tesno spričo velikega števila gostov, ki so vsak po svoje doživeli to srečanje z ustvarjalcem in njegovimi deli in z različnimi vtisi zaključili ta kulturni večer.

Slovesnost ob otvoritvi razstave je z nekaj pesnimi polepsšal Stobljanski oktet

Z otvoritve razstave domžalskega akademskega slikarja Danijela Fuggerja v hali Komunalnega centra

oktet, nakar je ime govor predsednik skupščine Kulturne skupnosti Domžale Jernej Lenič: „Z veseljem sprejemamo novo razstavo nam dobro poznanega akademskega slikarja, magistra slikarske specialke Danijela Fuggerja. Spremlja nas še posebej prijetno počutje, ker je sam domačin.“

Nekaj čisto novega o njem povedati sredi Domžal je najbrž težko, razen tega, da se ob takih prilikah vendar spomnimo njegove dolge poti šolanja doma v Ljubljani, kar 10 let pa si je znanje in izkušnje nabiral tudi v tujini: Franciji, Nemčiji, Švici, Italiji. Vse to ga je pripeljalo na pot polnega likovnega ustvarjalca, ki je svoje delo dostikrat prikazoval v domovini in tujini, domačih Domžal pa se z razstavami spominja vsako leto. S svojim delom si je pridobil mnoga priznanja, z razstavami tu doma pa se vedno znova krepi vez med njim, domačim krajem in ljudmi, ki tu žive.

Svoje bogato likovno znanje Danijel Fugger razdaja tudi kot pedagog, saj vse od leta 1973, ko je bilo ustanovljeno likovno društvo Petra Lobode v Domžalah to društvo vodi kot neumorni mentor.

Danes gledamo del njegovega dela skupaj z njegovim avtoportretom s tremi obrazi, ki nam izražajo njegove ideje, hotenja in delo. Iz teh obrazov lahko razberemo neumorno in nemirno iskanje človekove preteklosti, sedanjosti in bodočnosti, ti obrazi nam izražajo blagodejno srečo, pretečo nevarnost in strahoto nasilja. Ti obrazi nas najbrž žele opozoriti na toplino ljubezni, grozo sovražstva ter lepoto in pravičnost

narave. Mnogo tega so nam Fuggerjevi obrazi že ustvarili, gotovo nam pa še veliko bodo.

Da bi Danijela Fuggerja lahko spoznalo še več ljubiteljev likovne umetnosti, da bi ga bolje spoznali tudi mi, je Kulturna skupnost občine Domžale omogočila izdajo njegovega kataloga, kot skromno oddolžitev ustvarjalnemu in prizadevnemu slikarju.

Ob naši zahvali za opravljeno delo mu želimo še mnogo vsestransko ustvarjalnega dela tudi v bodoče.“

Spregovoril je tudi slikar in na kratko obrazložil prisotnim svoja dela. Zahvalil se je pa tudi Kulturni skupnosti in Zvezi kulturnih organizacij Domžale, da so mu omogočili postavitev te razstave, Kulturni skupnosti pa še posebej, da je omogočila izdajo zares lepega razstavnega kataloga, ki je izšel za to priliko. Predgovor v katalog je napisal predsednik skupščine Kulturne skupnosti Jernej Lenič.

Na razstavi je razstavljenih pet slik z vojno tematiko, avtoportret in trije portreti ter devet krajin, vse v olju.

Slikar Danijel Fugger je za svoja dela, ki jih je razstavljal doma in v tujini prejel številne nagrade in priznanja, med drugim: 1954 diplomsko nagrado ALU v Ljubljani, 1958 prvo diplomsko Grand prix v Parizu, 1972 Kersnikovo nagrado v Domžalah, 1977 občinsko priznanje s srebrno medaljo v Domžalah, 1981 pa republiško priznanje Zveze kulturnih organizacij Slovenije.

Pri nadaljnjem delu želimo domačemu umetniku še veliko uspehov.

Tone Ravnikar

RAZSTAVA SLIKARJA DANIJELA FUGGERJA V DOMŽALAH

V ponedeljek, 6. decembra 1982 sta Kulturna skupnost in Zveza kulturnih organizacij Domžale v preddverju hale Komunalnega centra Domžale odprli razstavo slik akademskega slikarja Danijela Fuggerja, ki je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, magisterij pa je opravil na slikarski specialki pri prof. Gojmiru Antonu Kosu.

O sami razstavi slikar pravi:

„Ta razstava je del cikla, ki ima samo eno izhodišče: prikazati in opozoriti na nasilja, mučenja, lakoto in smrt, ki noč in dan v raznih koncih sveta ne dopuščajo, da bi vsi ljudje tega planeta v miru delali in živeli. Na sliki „Materinstvo“ sem želel zajeti vso kruto podobo stoletja atoma: mati in otrok v vojni in za njima se dviga vrh atomske gobe – kot privid in spomin – ljubkujeta tudi mati in otrok v zelenju in sorcu prejšnjih stoletij.“

S svojimi pokrajini pa želim tudi pospremiti na vsa tista lepa pota miru, katere zna ponuditi narava, ki ne pozna sovražstva, ne groze in ne vojn. In ta pot naj bi bila tudi pot premišljanja in odločitve.“

Na otvoritvi razstave se je zbralo veliko število prijateljev, znancev in ljubiteljev lepe umetnosti, slikarja domačina, prisotni so bili pa tudi člani Likovnega društva Petra

Lobode Domžale, ki bo v letu 1983 praznovalo 10-letnico delovanja in katerim je vseskozi mentor slikar Danijel Fugger.

Uvodoma je zapel Stobljanski

TEKMOVANJE »KAJ VEŠ O PROMETU?«

Vsako leto na šolah izvedejo šolsko tekmovanje iz poznavanja cestno-prometnih predpisov in iz vožnje s kolesom. Po šolskem tekmovanju je občinsko tekmovanje „Kaj veš o prometu“, kjer se pomerijo učenci iz vseh šol v občini. Vsaka šola na to tekmovanje pošlje dve ekipi po štiri učence. Ena ekipa zastopa učence 5. in 6. razreda, druga ekipa pa zastopa učence 7. in 8. razreda.

Na občinskem tekmovanju sodelujejo tudi srednješolci, ki tekmujejo med seboj na kolesih s pomožnim motorjem.

Iz upravičenih razlogov se tega tekmovanja letos niso udeležili iz Osnovne šole Olge Avbelj Homec (obe ekipi) in ekipa učencev za 5. in 6. razred in Osnovne šole Radomeljске čete Preserje.

V soboto, dne 23.10.1982 ob 9. uri je bilo na Osnovni šoli Šlandrove brigade v Domžalah občinsko tekmovanje „Kaj veš o prometu“. Podpredsednik komisije za osnovne šole, VVZ in CSS pri svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Domžale Franc Kovačič je s krajšim govorom označil pomen prometne vzgoje v šolah in VVZ. Ob tej priliki je pozdravil vse tekmovalce, mentorje in ostale goste ter odprl tekmovanje.

Ob tej priliki sta spregovorila tudi ravnateljica Osnovne šole Šlandrove brigade tov. Jožica Polanc in v imenu pokrovitelja Skupščine občine Domžale tov. Kos.

Vsak tekmovalac je opravil tekmovanje v treh disciplinah in to na testih iz prometnih predpisov, spretnostne vožnje na poligonu in iz ocenjevalne vožnje po mestu. Pri tem so dosegli naslednje rezultate:

Ekipno za 5. in 6. razred – 1. mesto OŠ Martin Koželj Dob, 2. mesto OŠ Matija Blejca Mengeš, 3. mesto OŠ Vencelj Perko Domžale

Ekipno za 7. in 8. razred – 1. mesto OŠ Janko Kersnik Brdo, 2. mesto OŠ Vencelj Perko Domžale, 3. mesto OŠ Martin Koželj Dob

Srednje šole niso tekmoval ekipno, pač pa posamezno, saj jih je tekmovalo komaj pet mladincev. To se je zgodilo zato ker posamezni učenci niso prišli na tekmovanje in ni bilo mogoče urediti ekip. To je vredno kritike.

Posamezniki so dosegli naslednje rezultate:

za 5. in 6. razred – 1. mesto Videmšek Andrej iz OŠ Martin Koželj Dob, 2. mesto Paternost Boris iz OŠ Vencelj Perko Domžale, 3. mesto Jagodić Zoran iz OŠ Matije Blejca Mengeš

za 7. in 8. razred – 1. mesto Cerar Aleš iz OŠ Janko Kersnik Brdo, 2. mesto Dolenc Robert iz OŠ Janko Kersnik Brdo, 3. mesto Župančič Boštjan iz OŠ Vencelj Perko Domžale

za srednje šole – 1. mesto Babič Karin, 2. mesto Dobnikar Franc, 3. mesto Jocič Tomo

Našo občino bosta zastopala na republiškem tekmovanju „Kaj veš o prometu“ Aleš Cerar za osnovne šole in Franc Dobnikar za srednje šole, ker bo Babič Karin presegel starost 18 let.

Ob tej priliki je potrebno zahvaliti Osnovni šoli Šlandrove brigade Domžale za gostiteljstvo.

Vso kritiko pa zaslužijo AMD iz domžalske občine, ker niso poslale na tekmovanje svojih instruktorjev, da bi ocenjevali mestno vožnjo. Prišli so le 3 in to 2 iz ZŠAM Domžale in 1 iz AMD Domžale, od takega števila instruktorjev, ki jih imamo v domžalski občini. Verjetno čó gledali po zaslužku.

V preteklih letih so bili vedno prisotni na tekmovanju delavci milice. Sprašujemo se, zakaj letos niso bili prisotni? Franc Kovačič

KOŠARKARSKI TURNIR V RADOMLJAH

V počastitev Dneva republike je košarkarska sekcija Športnega društva Radomlje pripravila tradicionalni turnir. Letos so se g udeležili tekmovalci Mengša, Komende, Virtusa (Duplica) in domačini.

Z žrebom sta bila izbrana polfinalna para in najprej so se pomerili Mengšani in Radomljani. S preudarno igro in boljšim skokom pod košema je zmagal Mengeš 68:61.

Drugi polfinalni par je bil Komenda : Virtus 57:56. Čeprav je zmaga Komende zaslužena, jo je treba pripisati tudi nezbranosti Virtusovih igralcev, ki so v zadnjih minutah

odstopili od enostavnih skupinskih akcij in z nekaj neuspešnimi posamičnimi napadi zapravili zmago.

V borbi za 3. mesto so Radomlje premagale Virtus 63:55. V finalu je Mengeš ves čas vodil in na kondu tesno zmagal 52:51.

Vrstni red: 1. Mengeš, 2. Komenda, 3. Radomlje, 4. Virtus.

Vse štiri tekne sta dobro sodila Kruno Brumen in Igor Praprotnik. Na nizke rezultate je vplival skrajšan čas igre (30 namesto 40 minut).

Igor Lipovšek

AGROEMONA o.sub.o. Domžale
TOZD Prašičereja IHAN o.sub.o. Ihan
61230 DOMŽALE, Ihan 48

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA
prosta dela za:

VEČ NK DELAVCEV za delo v servisni enoti

Pogoj :

- reguliran vojaški rok
- poskusno delo 30 dni

Prostih stanovanj ni.

Kandidate prosimo, d pismene vloge, pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov: Agroemona Domžale, TOZD Prašičereja Ihan, Ihan 48, splošna služba.

OBVESTILO

SD Domžale obvešča in vabi vse člane in prijatelje smučanja na svoj redni letni občni zbor, ki bo dne 22.12.1982 ob 17. uri v mali dvorani Hale KC v Domžalah.

Vabljeni!

SOBOSLIKARSTVO
KRIŽMAN FRANC
TRZIN, Mengeška 56
RAZPISUJE

štipendijo za 1 letnik na Poklicni šoli soboslikarjev in pleskarjev Kranj

SREČANJE TELESNOKULTURNIH DELAVCEV

Telesnokulturna skupnost Domžale — Komisija za podelitev priznanj Plaket telesne kulture in Bloudkovih značk ter Občinski sindikalni svet Domžale — Komisija za šport, rekreacijo in odih sta organizirala v soboto, 4.12.1982 srečanje telesnokulturnih delavcev, animatorjev telesnokulturnih delavcev v delovnih organizacijah in vrhunških športnikov. Za prireditev je bilo veliko zanimanje, saj je bila dvorana Komunalnega centra popolnoma zasedena, žal so morali nekateri, ki so želeli videti prireditev oditi domov, ker kart ni bilo mogoče več dobiti.

Prireditev se je pričela ob 20.30 s pozdravnim govorom predsednika Občinskega sindikalnega sveta tov. Mira Birka, ki je v imenu Občinskega sindikalnega sveta in Telesnokulturne skupnosti pozdravil vse navzoče, še posebej pa prejemnike odličij. Po pozdravnih besedah je srečanje potekalo v izredno prisrčnem vzdušju. Predsednik Skupščine občine Domžale tov. Karel Kušar in predsednica skupščine Telesnokulturne skupnosti Domžale tov. Banko Vera sta pričela z podeljevanjem priznanj mladim telesnokulturnim delavcem, Plaket telesne kulture in Bloudkovih značk.

Priznanja so prejeli:

SKOK Lojze — OO ZSMS Groblje, za vodenje športne rekreacije v OO ZSMS Groblje

uspešno delo na področju šolske košarke

ŠRAJ Olga — ŠŠD Radomeljske čete Preserje, za več letno uspešno

Prireditve ob podelitvi priznanj športnikom se je udeležilo mnogo obiskovalcev (na sliki polna hala)

KOMPARE Polona — ŠŠD Matija Beljca Mengeš, za vestno delo in pomoč pri vzgoji mladih na področju košarke

REMIC Maks — ŠŠD Radomeljske čete Preserje, za več letno

delo s šolsko in predšolsko mladino na področju gimnastike

JERAK Bojan — Športno društvo Trzin, za vodenje namiznoteniške sekcije in organizacije raznih tekmo-

Predsednik Skupščine občine Domžale Karel Kušar je na posebni prireditvi podelil zaslužnim domžalskim športnikom priznanja in pohvale. Na sliki tako priznanje prejema dolgoletni domžalski košarkar Boris Štifter

ZUPANC Jože — Mlinostroj Domžale, za organizacijo in aktivno sodelovanje na raznih tekmovanjih v okviru občine in izven nje

RIHTAR Silva — Planinsko društvo Domžale — Mladinski odsek, za pomoč pri letovanju mladih planincev v Bohinju

GIACOMELLI Helena — Planinsko društvo Domžale — Mladinski odsek, za pomoč pri letovanju mladih planincev v Bohinju

MULEC Bronka — ŠŠD Olge Avbelj Homec, za požrtvovalno delo na področju športnih aktivnosti duševno prizadetih otrok.

Partizan Domžale, Smučarsko društvo Domžale in TVD Partizan Mengeš — Ženska košarka.

Bloudkove značke so prejeli:

ZLATO ZNAČKO: Jagodic Lojze, TVD Partizan Mengeš, Šahovska sekcija za dolgoletno požrtvovalno delo na področju šaha,

SREBRNI ZNAČKI sta prejela: Karo Silvo, Planinsko društvo Domžale in Jeglič Janez, Planinsko društvo Domžale — alpinistični odsek za izredno zahtevne vzpone.

BRONASTE ZNAČKE so prejeli: Mali Maja, Smučarko društvo Domžale, za dolgoletno delo pri organiziranju smučarskih tečajev, Kralj Stane, Športno društvo Trzin, za dolgoletno delo pri razvoju telesne kulture v Trzinu in Flerin Mica, TVD Partizan Domžale za vestno vodenje rekreacije.

Med posameznimi podelitvami je igrala skupina „F +“, prireditve pa je povezoval Franek Trefalt, ki se vedno rad odzove našemu povabilu.

Sledila je podelitev za rekreacijsko tekmovanje za leto 1982 v okviru Občinskega sindikalnega sveta oz. Komisije za šport, rekreacijo in odih. Pokale zmagovalnim ekipam sta podelila predsednik Občinskega sindikalnega sveta Domžale tov. Birk Miro in predsednik Komisije za šport, rekreacijo in odih tov. Živulovič Dragan.

Vseikipni zmagovalec v tekmovanju je postala DO Mlinostroj, drugo mesto je zasedla ekipa Lek—a, tretje mesto pa TOSAMA Domžale. Letos se je prvič ocenjevala tudi množičnost — številu rekreativcev glede na število zaposlenih. Prvo mesto je ponovno osvojila DO Mlinostroj, drugo mesto LEK Mengeš in tretje mesto Univerzale Domžale.

(Nadaljevanje na 25. strani)

domžalska ban

Sledila je podelitev in razgovori z vrhunskimi športniki. Bronaste plakete so prejele košarkarice za osvojitev naslova republiških prvakinj. Plakete so prejele: Jaklič Mojca, Lukan Milan, Kuzma Brane, Marolt Judita, Tršinar Alenka, Drolc Draga, Grintal Darja, Ogrinc Maja, Šimunič Greta, Avbelj Jelka, Grom Irena, Novak Polona, Božič Branka, Pintar Meta, Muc Milena.

Plakete za vrhunske dosežke, osvojitev naslova državnega in republiškega prvaka za leto 1982 so prejeli:

ZLATE plakete so prejeli: VERBIČ Peter, za cestno hitrostne dirke v kategoriji 50 ccm, MORDEJ Violeta, za osvojitev naslova v kotalkanju, AVBELJ Marjan, osvojitev naslova v motokrosu 250 ccm, AMD FAM Lukovica, osvojitev ekipnega prvaka Jugoslavije, DIMC Rajko, naslov prvaka v dviganju uteži.

SREBRNI plaketi sta prejela: CERAR Roman, za izredne dosežke v alpinizmu in PETERCA Ivan, v dviganju uteži.

BRONASTE plakete so prejeli: Matičič Nataša, alpsko smučanje, Slavič Aco, konjeništvu, Cerar Jože, motokros, Drolc Tomaž, atletika, Konjeniški klub Krumperk, ekipni naslov pri mladincih, Grilj Slavko, dviganje uteži, Cerar Marko, dviganje uteži, Stibil Milan, moto-kros in Keržan Darko, streljanje.

Telesnokulturna skupnost Domžale je letos podelila priznanja telesnokulturnim delavcem za dolgoletno delo in izredne dosežke. Vsa leta smo se srečevali in podeljevali v krogu samih telesnokulturnih delavcev. Letos smo se prvič odločili, da se za prireditev povežemo z Občinskim sindikalnim svetom. Odločitev je bila pravilna, delovni ljudje in občani žele podobnih prireditev zato upam, da bo združena prireditev še večkrat zadovoljevala športnike in njihove navijače.

Predsednik skupščine tov. Karel Kušar je podelil Plakete Nogometne zveze Slovenije, Nogometnemu klubu Domžale in Nogometnemu klubu Kamnik za 60-letnico delovanja. Plakete sta prejela tudi član Nogometnega kluba Domžale tov. Šuštar Janko in član Nogometnega kluba Kamnik tov. Rostan Ivo za 35-letno delo v nogometni organizaciji.

Priznanje – pokal je iz rok predsednika Skupščine tov. Kušarja prejel atlet Jože Potrbín, ki je v teku premagal celotno po „Pot spominov NOV občine Domžale“ 27.11.1982. Celotno progo je pretekel v 11 urah 42 minutah in 30 sekundah, spominski pokal mu je dodelil Atletski klub Domžale.

V imenu Telesnokulturne skupnosti Domžale in Atletskega kluba Domžale se zahvaljujemo vsem, ki ste s svojimi prispevki in izdelki omogočili pripravo srečolova.

Predstvljamo vam športnika:

JOŽE POTRBIN — JUNAK TEKA PO POTI SPOMINOV NOB

Atletski klub Domžale je v svoj program dela za leto 1982 zapisal, da bo najbolje pripravljen tekač poskušal preteči celotno pot „Pot spominov NOV občine Domžale“, dolga je po nekaterih izmerah in izjavah 108 km.

Odločitev, da bo to progo skušal premagati Jože Potrbín je bila skupna. Jože je že nekaj let najboljši dolgoprogaš v občini ter vesten tener v ŠD Radomlje in Atletskem klubu Domžale. Da je naloga in odgovornost velika, se je Jože zavedal, progo je pretekel dvakrat v celoti in to v štirih delih, s tem je spoznal vse poti in pasti, ki so na tako dolgi poti. Nekajkrat je imel za spremljevalce člane Atletskega kluba večkrat pa se je posvetoval s tov. Vulkanom Jurijem, ki je pot prehodil že 15 krat. Prvotno smo tek poizkušali organizirati že spomladi, vendar nam vreme in kasneje druga tekmovanja niso to dopuščala.

Na zadnjem sestanku Izvršnega odbora Atletskega kluba Domžale smo določili datum teka, časovni raspored in spremljevalce na progi. Skupen dogovor bomo v soboto 27.11.1982 skušali realizirati.

Sobota, zjutraj ob 5.00 štart pred spomenikom v Domžalah in nato pot proti Trzinu, Dobenu, Rašici na Gobavico ob 6.28, sta pritekla Jože in njegov spremljevalec: prve tri žige že imamo.

Pot je Jože nadaljeval sam; Mengeš, Radomlje, Rudnik. Lukova bolnica, Trnovče; ura je 8.07. Spremljevalca s Jožeta pričakala v Trnovčah pri Godini, ker sta domačinu povedala, da pričakujeta tekača, ki bo v 12 urah poizkušal preteči celotno pot. Pri Godini so se pričeli zbirati mladinci za delovno akcijo zajetja vode. Jože pa je pri žigosanju knjižice nadaljeval pot proti Zlatemu polju in Češnjicam.

Ob 8.50 je v Češnjicah pri Osredkarju popil skodelico toplega mleka, ter nadaljeval pot proti Šipku, Trojanam in Dolinam. V Doline je prispel ob 10.43 neverjetno hitro, za tek je bil izredno razpoložen. V gostilni Baloh smo mu pripravili majhno okrepcilo, prepoteno opremo je zamenjal s svežo in

ob 11. uri nadaljeval pot. Po časovniku teka si je Jože prigaral 45 minut, vendar je pot bila še dolga; Golčaj, Limbarska gora, Hrastnik; ob 13. uri je v Moravčah. Pozna se že utrujenost, Jožeta je potrebno zmasirati, to delo opravi spremljevalec tov. Hostnik, tov. Vulkan, ki pa Jožeta spremlja, že od samega štarta vzpodbuja tekmovalca.

Prične se ena najtežjih delov poti – vzpon na Murovico, tek se spremeni v hojo in težko se seštevajo kilometri. Ob 14.20 je Jože v Križevski vasi ob 15.20 na Trojici. Vsak kilometer gre sedaj težko. V zadnjem delu mu gre Peter od Tabora proti Oklem nasproti, vsi spremljevalci pa se dobimo na Taboru.

nestrpno pričakujemo tekača. Ob 16.10 le pritečeta na Tabor, zadnji žig, knjižica je polna, vendar do Domžal je le še nekaj poti. Jože je že hudo izčrpan, precej hodi, teče zelo težko, noge so postale težke in le z veliko volje in vzpodbujanjem Petra se bližata Domžalam.

Spremljam ga v avtomobilu, sem tik tekačev in vem kako je utrujen, še dober kilometer pa bomo na cilju težke poti. Fonza in Jurij sta že pri spomeniku v Domžalah, kjer ga pričaujejo še nekateri člani Atletskega kluba in mimoidoči, ko zvedo koga pričakujemo. Med težko pričakujočimi je tudi Jožetova žena, hčerki in sestra. Ura je 16.42 ko se tekača približata zadnjemu ovinku in se po 100 metrih ustavita na cilju zastavljene poti.

Vsi smo zadovoljni, srečni, da se je vse srečno končalo, vsi mu iskreno čestitamo, med zadnjimi mu je čestital nekdanji partizan tov. Modic ter mu dejal: „Iskrene čestitke, opravil si težko nalogo.“

Tudi na zdravniško kontrolo nismo pozabili. V Zdravstvenem domu Domžale je dr. Logar, Jožeta pregledal in ugotovil normalen utrip srca, normalen pritisk in seveda veliko utrujenosti, ki pa bo kmalu minila. Zmaga pa bo ostala, kot darilo Atletskega kluba Domžale in Jožeta rojstnemu dnevu, 29. novembru Dnevu republike. Spominski pokal darilo Atletskega kluba Domžale pa naj Jožeta spominja, da je postal junak teka spominov NOV občine Domžale.

M. GORZA

ZDRUŽENA HRANILNO KREDITNA SLUŽBA ZA KMETIJSTVO IN GOZDARSTVO DOMŽALE, o. sub. o.

Ob prazniku čestita vsem svojim članom varčevalcem metom kooperantom.

Zaupajte, varčujte svoje dinarske prihranke pri svoji banki – HRANILNO KREDITNI SLUŽBI saj sta: DELO in VARČEVANJE najmočnejša dejavnika na poti k blaginji in napredku vsakega posameznika in hkrati družbene skupnosti.

ka - naša banka

Stane STRAŽAR

NOVA ODKRITJA V JAMSKEM SVETU

Na Studencu, v vasi ob cesti Želodnik-Moravče, sta bili domačinom in jamarjem doslej znani le dve jami: Studenška in Oprešnikova. Studenška je v turističnem pogledu primernejša, zato jo je Društvo za raziskovanje jam, Domžale leta 1962 elektrificiralo (razsvetljava), pa tudi v drugih pogledih uredilo za ogled. Ker ob vsakem deževju jama zalije voda, ki prinaša tudi veliko blata, in je zato vzdrževanje terjalo preveč dela, so jamarji začasno to jamo opustili.

Dva mlada jamarja se čudita naravnim lepotam novoodkritega podzemeljskega sveta v Matetovi jami pri Studencu

Nekako dve leti nazaj pa domačini vse pogosteje videvajo jamarje okoli Studenške jame. Pri Matetu se preoblečejo, nato pa odidejo proti Rohantu nad vasjo. Že po nekaj sto metrih hoje v hrib je Moletova jama. V tej so v kratkem času dosegli največ jamarjskih uspehov. Približno 40 m globoko so naleteli na potok. Tu je tudi dokaj prostorna dvorana. Voda priteče iz stene in je naplavila precej zemlje, zelo podobne humusu, po nekaj metrih zavojev se voda izgublja proti jugu. Z barvanjem so jamarji ugotovili, da gre za potok, ki teče tudi skozi Studenško jama. Ugank pa s tem seveda še ni konec. Preprih, ki se z ozirom na nivo vode spreminja, vabi jamarje k nadaljnjemu raziskovanju.

V Rohantu, nad Studencem je na razdalji le nekaj sto metrov kar sedem jam. Štiri od teh je v dveh letih odkril prizadeveni jamar Anton Svetlin. To se mu je posrečilo zato, ker je pozimi opazoval, kje je najprej skopnel sneg. Na tistem mestu je, ponavadi, tudi pihal toplejši zrak iz zemlje. Prav to pa je vedno zanesljiv znak, da je tam večja jama.

Letos, 28.11., se je jamarjem posrečilo razširiti razpoko, s tem pa se je odprla pot še za nekaj 10 m dalje v rovu nad vodo. V rovu, kjer je voda, pa se bodo morali preizkusiti potapljači. Vse to nam kaže, kako zanimivo obnem pa tudi kako težko delo je raziskovanje jam.

Omeniti je treba tudi najdbo iz komaj 100 m oddaljene Nove jame. Pozornemu raziskovalcu ne bo ušlo, da je ta jama že pri vhodu nekaj posebnega. V kosih sige, ki je bila razbita ob vhodu v jama, so bili odtisi listov bukve in drugih listavcev. Takšni primerki so zelo redki. Da je studenški jamski sistem zelo zanimiv, daje slutiti tudi nanovo odkrita Avbeljnova jama.

Tudi akcija, ki so jo imeli jamarji 4.12. in je trajala od 12. do 23. ure, je bila uspešna. Po večurnem prebijanju stene se jim je posrečilo priti nekaj metrov globlje, od koder se je moglo videti malo jezero. Dostop do njega, žal še ni mogoč, ker bo treba še razširiti.

Pri novejših raziskovanjih imajo zasluge predvsem nekateri mlajši jamarji. Da bi se dejavnost le-teh še povečala, ima

DZRJ redna tedenska srečanja mladih v Jamarskem domu na Gorjuši. Ta srečanja so vsak četrtek ob 18. uri. Sicer pa jamarji želijo vsem bralcem jamarski „srečno“.

Društvo za raziskovanje jam Domžale vabi vse, ki vedo za kakšno podzemsko jama, da mu to pismeno ali telefonično sporoče (721-289 Elektro-Podrečje, tov. Stražar).

TUDI DOMŽALČANI SO PRISPEVALI:

Seznam domžalski darovalcev finančnih sredstev za nabavo laserskega aparata pri zdravljenju očesne retinopatije.

Turšič Jože, Domžale	2.000 din
Goltes Ciril – Štefka, Domžale	1.500 din
Viršek Ivan – Zora, Domžale	1.000 din
Kovič Stanko – Alojz, Domžale	1.000 din
Berlot – Svetlin, Domžale	4.000 din
Koncilija Helena, Domžale	500 din
Pučko Vinko Vir pri Domžalah	500 din
Počivavšek ing. Andrej, Domžale	500 din
Ernan Stane, Domžale	1.000 din
Grčar Janez in sin, Domžale	4.000 din
Horjak Dušica, Domžale	1.500 din
Horjak Anton – Marija, Domžale	2.000 din
Ravbar Emil, Domžale	1.000 din
Horvat Jože, Domžale	2.000 din
Kaplja Drago, Radomlje	2.000 din
Vidali Ljubo, Domžale	1.000 din
Lovšek Franc, Domžale	1.000 din
Srebotnjak Branko, Dob	2.000 din
Kosec Janez, Mengeš	1.000 din
Škofic, kovinoplastika Mengeš	6.000 din
Okršlar Anica – Peter, Domžale	1.000 din
Lavrič Milena, Trzin	2.000 din
Burgar Marjan Mengeš	1.000 din
Širca Slavko, Domžale	1.000 din
Cerar Vinko, Domžale	500 din
Vreg Zvone, Domžale	1.000 din
Združenje obrtnikov Domžale	5.000 din
Piskur Andrej, Domžale	1.500 din
Za Turšič LB – GB Domžale	1.600 din
Kovačec Anica, Domžale	10.000 din
Šraj Andrej in Urška, Radomlje	2.000 din
RKS Domžale	5.000 din
Pirš Albin, Mengeš	1.000 din
Hrdilica Janez, Mengeš	2.000 din
Verbič Peter, Domžale	2.000 din
Repanšek Vid Homec	500 din
Omers Ivanka, Domžale	1.000 din
Nešič Valentin, Domžale	2.000 din
Pavli Janez – Miroslava, Domžale	2.000 din
Jeretina Ladislav Jarše, Domžale	500 din
Kmetič Pavla – Marjan, Domžale	3.000 din
Ferkolj Slobodan, Domžale	1.000 din
Bukovec Miran, Domžale	2.000 din
Krlaj Alojz, Trzin	2.000 din
Ložec Marija, Domžale	1.500 din
Mihelič Janko, Domžale	1.000 din
Limovšek Boris, Domžale	2.000 din
Ložar Franc, Domžale	1.000 din
Saje Rok, Vir	500 din
Nagode Valentin, Domžale	1.000 din
Nakrt Ivanka, Krašnja	500 din
Imperl Ivo – Andreja, Mengeš	1.000 din
Kralj Marija, Trzin	500 din
Smole Ivan, Domžale	500 din
Zalokar Franc, Vir	1.000 din
Modic Tomaž, Radomlje	2.000 din
Koželj Aleksandra, Dob – Domžale	1.000 din
Flajšman, Domžale	500 din
Seršen Ivan, Mengeš	500 din
Zavese – tapetništvo, Mengeš	5.000 din
Ipavec Anton, Mengeš	1.500 din
Novak Ignac, Mengeš	1.000 din
Klopčič, gostilna Moravče	500 din
Sušnok Janez, Krašnja – Domžale	500 din
Supej Alfred – Marija Trzin	4.000 din

(Nadljevjanje na 27. strani)

Burja Živko, Krašnja	2.000 din
Burja Pavle, Krašnja	2.000 din
Jemec Stane, Lukovica	500 din
Kovič Radoslav, Dob	5.000 din
Korošec Štefan, Moravče	500 din
Kuntarič Vinko, Mengeš	1.000 din
Kokalj Milan, Moravče	1.000 din
Zabret Janez, Mengeš	500 din
Saje Alojz, Radomlje	5.000 din
Merčun Franc, Domžale	1.000 din
Slodnik Marta, Ihan	1.000 din
Mušič Cilka, Trzin	1.000 din
Strniša Helena, Pšata	1.500 din
Capuder Štefan, Vir pri Domžalah	1.000 din
Flajšman Ivan, Mengeš	1.000 din
Laznik Marjan, Domžale	2.000 din
Mušič Ivan, Trzin	500 din
Goropečnik Srečko, Domžale	1.500 din
Javornik Franc – Drago, Domžale	10.000 din
Razpotnik Boris, Domžale	1.000 din
Horvat Marija, Domžale	500 din
Bele Simon, Mengeš	500 din
Orel Franc, Mengeš	500 din
Hribar Darinka, Mengeš	500 din
Napredek Domžale	500 din
Mijazi Azip, Domžale	1.000 din
Špenko Peter, Mengeš	500 din
Vahtar Vinko, Mengeš	1.000 din
Veselič Alojz, Mengeš	1.500 din
Metalka Domžale	1.850 din
Urbanija Franc, Ihan	2.000 din
Toko, Domžale	5.000 din
Kralj Karel, Trojane	1.500 din
Delavska univerza Domžale	1.000 din
Vadnjal Rado, Domžale	1.000 din
Smolič Olga, Domžale	2.000 din
Tosama Domžale	5.000 din
Dimic Jure, Lukovica	500 din
Agroemona Domžale	1.000 din
Kvas Vinko, Dob pri Domžalah	500 din
Peterka Anton, Moravče	700 din

Vsi ostali darovalci, ki niso imenovani, so bili objavljeni v časopisu DELO, dne 31.12.1981, 1.4.1982 in v mesecu juliju 1982. leta. Za eventualne napake v naslovih se opravičujemo.

Vsem darovalcem se iskreno zahvaljujemo.

Zveza društev diabetikov Slovenije, Ljubljana, Zarnikova 3. Št. žiro računa: 50101-678-49451 pri SDK Ljubljana, Miklošičeva 8.

Zveza diabetikov Slovenije

Dedek Mraz, prinesi mi jeklenko plina ...

»ORKADUŠ, SPET TA PLIN!«

15.11. Veseli smo sprejeli obvestilo, da bo preskrba s plinom vsaj približno urejena, saj bodo v naslednjih dneh dobili evidenčne kartone za plin.

17.11. Na krajevni skupnosti po poldrugi uri čakanja, v dopoldanskem času seveda, dobim evidenčni karton. Na splošno družinsko zadovoljstvo ugotovimo, da smo šli v domžalski občini korak naprej, saj so nam razdelili kar šest kuponov. Skoraj bi vriskali od veselja!

24.11. Grem ponižno vprašat v Mengeš, kjer prodajajo Inin plin, kdaj bom približno prišel na vrsto. Prijazno mi povedo, da tisti teden po praznikih, torej po Dnevu republike, pridejo na vrsto številke nad tri tisoč, kolikor jo imam sam. Treba je pač potrpeti, si pravim in počakam nekaj dni.

27.11. Verjetno nekdo od sovražne propagande vrže med ljudi novico, da se da tu in tam, za Mengeš ne vem, dobiti novo jeklenko tudi z višjo številko, kot je bilo predvideno. Izjeme delajo pravilo, si rečemo, vendar iz previdnosti pohitim vprašat še enkrat. Pravijo: po praznikih.

1.12. Prvi dan po praznikih. Plin naj bi delili ob desetih dopoldne. Zakaj takrat, se sprašujejo predvsem tisti, ki dopoldne delajo. Sam vzamem štiri ure dopusta in pridem domov ob pol enajstih. Plina je že zmanjkalo, hkrati pa zvem, da je inšpektor dovolil deliti plin vse tja do osem tisoče številke. Serbus!

Jezni se vračamo z drugega konca Mengša občani s številko dva tisoč in še nekaj, pa še dva s tritisoč in še nekaj. V Mengšu dobivajo po sto jeklenk, ka; je kaplja v morje. Bolje je menda v Domžalah, kjer jih oskrbuje Plinarna in dobivajo tedensko – v ponedeljek, sredo in petek – po tisoč tristo jeklenk. Telefoniram v Domžale, v Kurivo. Plina danes ni!

Potem poje telefon. Na krajevni skupnosti menijo, da so storili vse in da si žremo živce po nepotrebnem. Ali res?

V Domžalah mi na občini vežejo odgovornega tovariša. Pravi, da je plina v domžalski občini na pretek, zato so dali dovoljenje, da lahko dobivajo plin tudi številke do osem tisoč.

Na tržni inšpekciji ni nobenega, eden je menda v bolniški, drugi pa na seminarju. Zdravo!

2.12. Zjutraj ni zopet nobenega na tržni inšpekciji, ki bi znal kaj povedati o urejeni prodaji plina. Eden je na terenu, drugi na sestanku.

Po deseti uri isto.

Nazadnje se na drugem mestu le javi odgovorni tovariš, ki pravi, da je plina v Domžalah dovolj.

Telefoniram na Kurivo. „Orkaduš, že spet ta plin!“ zavpije delavec Kuriva v slušalko in jo položi na vilice, še preden vprašam, kdaj so kakšne možnosti.

Zaključek napol kriminalne zgodbe? Ga še ni. Prodajalka v Mengšu se z občani vred jezi, kar je dobila takšno dovoljenje, zdaj pa jih mora poslušati iz dneva v dan. Plina ni bilo v naslednjih dneh niti v Kurivu, niti na Viru, v kar sem se lahko osebno dvakrat prepričal, ko sem krožil s prazno jeklenko po domžalski občini in spoznaval njene lepote.

Pomislek: Zakaj smo dobili celo številke, ko pa zadeva še zdaleč ni urejena? Zakaj uradna oseba ne preverja na terenu resničnega stanja, ko pa vam lahko zberem vsaj petdeset dokazov v svoji krajevni skupnosti, da smo še vedno brez prve jeklenke? Zakaj ne prodajate plina tudi popoldne, po strogo določenem redu, saj se s številkami vendarle da narediti idealni red? Zakaj ne poberete po številkah praznih jeklenk, če jeklenk res primanjkuje? Zakaj sploh moram pisati vse to, ko pa je bila akcija dobro zamišljena, v praksi pa se je popolnoma izjalovila?

Že vem. Pisal bom dedku Mrazu. Morda pa mi on, ki menda ni tako površen, prinese polno jeklenko. Sredi decembra sem še vedno brez plina. Zadovoljstvo ob kuponu pa nekam plahni ...

Evidentirani lastnik kupona
Ivan Sivec

OPTIKA
ŠKOFIC MARTINA
Domžale, Ljubljanska c. 87
/nasproti Jugotehnike/

Želim vsem občanom srečno Novo leto 1983!

Osnovna šola
**MATIJE BLEJCA MATEVŽA
MENGEŠ**
Komisija za medsebojna delovna razmerja

RAZPISUJE

- 1 delovno mesto **KUHARKEGA POMOČNIKA** za nedoločen čas s polnim delovnim časom in tri mesečnim poskusnim delom, nastop takoj
- 2 delovni mesti **SNAŽILKE** za nedoločen čas s polnim delovnim časom in tri mesečnim poskusnim delom. Eno delovno mesto prične s 1.1.1983 in eno delovno mesto **TAKOJ**

Pogoji:

- pod 1: — končana OŠ in higienski minimum
pod 2: — opravljen higienski minimum

Prijave pošljite na naslov: Osnovna šola Matije Blejca-Matevž Mengeš, Ulica talcev 11, 15 dni po objavi razpisa.

TEKSTIL Ljubljana n.sol.o.
TOZD FILC Mengeš o.sol.o.
Blejčeva 4, Mengeš

Komisija za delovna razmerja pri **TEKSTIL**, proizvodno in trgovsko podjetje n.sol.o., **TOZD FILC Mengeš o.sol.o.**

OBJAVLJA

prosta dela in naloge

SNAŽILKE

Pogoji:

- končana osnovna šola
- poizkusna doba 1 mesec.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave na naslov **TEKSTIL Ljubljana TOZD Filc Mengeš, 61234 Mengeš, Blejčeva 4 v 15. dneh po objavi.**

**AMD FAM
LUKOVICA**

*želi vsem občanom in delovnim ljudem **SREČNO NOVO LETO**, vsem tekmovalcem pa veliko športne sreče!*

RAZPRODAJA

Volneni pasovi, elastični za križ in ledvice — po meri, preja za ročno in strojno pletenje. Kostič, Domžale, Ljubljanska c. 39.

OGLAS

Samski fant išče sobo v Domžalah ali na relaciji Lukovica-Domžale. Robert Draščič, Sp. Loke 3 (pri Resnik), 61225 Lukovica.

In memoriam

MILKA VESEL

V nedeljo 5. decembra smo se na moravškem pokopališču poslovili od Milke Vesel.

Težki boleznimi se je upirala skoraj 4 leta, ko je komaj 54-letna klonila pod njeno težo.

Milka je bila rojena v številni partizanski družini pri Trdinovih na Limbrski gori, kjer je skupaj z domačimi sodelovala v NOV. Vajena trdega življenja in dela se je v novo vlogo žene gostilničarja dobro vživela, saj je znala svoje goste tako ljubeznivo nagovoriti.

Preprosta, delovna in skrbna kakršno smo poznali ni poznala počitka. Ob svoji številni družini, rodila je 5 otrok, — je mirno prenašala vsa bremena, ki jih prinašata družina in delo na gostilni, ji ni bilo v ničemer prizanešeno.

Nikoli ni posebej tarnala tudi ne v času njene težke bolezni. Zmeraj je upala in z njenim lastnim optimizmom gledala na življenje. Ničkolikokrat je dejala: „Oh jej, menda bo že bolje enkrat.“ Pri vsej svoji skromnosti, pa vendar ni ostala neopažena. Kako zelo je bila priljubljena, jv pokazalo izredno veliko število ljudi, ki smo jo spremili na njeni zadnji poti.

Tistim, ki smo jo поблиže spoznali, pa bo ostala v najlepšem spominu.

Mira

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je zapustila naša mama, babica in prababica

TEREZIJA POGAČNIK

Andrejčkova mama
iz Sela pri Ihanu

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljicam in znancem, ki ste jo imeli radi, ji lajšali ure bolezni in jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njeni

ZAHVALA

Za vedno smo se poslovili od naše ljube žene, mame in stare mame

MARIJE KRUŠNIK

Matijeve mame
iz Zg. Javorščice 7

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani. Še enkrat hvala za izraženo sožalje, darovano cvetje in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti v Moravče.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi naših dragih

ANE in ANGELE PAVLI
iz Doba 110

se iskreno zahvaljujemo za strokovno pomoč v njuni bolezni ter vsem sosedom, prijateljem in znancem, ki styju spremili na njuni zadnji poti.

Vsi njuni

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je zapustila

MARIJA PAVLIČ
iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki ste jo imeli radi, ji lajšali ure težke bolezni in jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je zapustila naša draga stara mama, prababica in teta

MARIJA DIMEC
Prinčková Mici iz Trzina

Iskreno se zahvaljujemo dr. Cerarju, tov. Lebovi, vsem prijateljem in sosedom, ki ste ji lajšali ure težke bolezni, jo imeli radi in jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Vsem, ki ste našemu atu

FRANCU RIHTARJU
krojaškemu mojstru v pokoj

v življenju kaj dobrega storili, mu v bolezni lajšali trpljenje, ga spremili na njegovi zadnji poti ter se ga s plemenito mislijo spominjali, iskrena hvala.

Njegovi:
žena, hči in sin z družino

Dopisujte

Spomini Mengšana Janeza Koželja:

SVOBODA JE BILA ŠE DALEČ

Nemogoče je v nekaj stavkih popisati narodnoosvobodilni boj in nasploh vso aktivnost proti okupatorju v enem samem večjem naselju, kaj šele v širšem prostoru. Dragocene podrobnosti bodo za vedno ostale pozabljene, oz. jih bodo morda poznali le najbližji sorodniki. Včasih ob tem kar preveč pozabljamo, da je vsak veliki odpor sestavljen iz drobcev malih dejanj, ki so šele kot skupen rezultat dosegle veliki cilj: svobodo naroda. Pomembne kamenčke v tem mozaiku je dodal tudi Janez Koželj.

Hrana in orožje za partizane

Janez Koželj se je vrnil iz taborišča 23. marca 1942. leta. Le nekaj tednov pozneje je preko njega stekla redna oskrbovalna akcija za partizansko vojsko.

„V začetku sem največ sodeloval z Mihom Vrhovnikom, mesarjem iz Trzina in z nekim Francetom, ki se je učil pri Vahtarju. Oba sta pozneje kmalu padla, oba pa sta bila neustrašna in izredno prizadevna. Na dogovorjeno mesto v gozd smo zvozili ali prinesli vse, kar so nam naročili, velikokrat pa še marsikaj takega, kar smo sami predvidevali, da bi potrebovali v gozdu, od obleke do hrane in orožja. Tudi Komatarjev Srečko je rad dal za partizane vrečo soli, papir, druge stvari...“

Pozneje je imel Koželj zvezo z Vladom Trampužem-Borisom, ki je bil komisar, zvezo pa so vzdrževali v Šinkovem turnu, kjer je bil vodja Kosec iz Vodice.

Sin s kanglico

Velikokrat se je zgodilo tudi tako, da niso mogli odpremiti hrane ali blaga na dogovorjeno mesto pod vzhodjem Gobavice. Kadar je postalo sumljivo za odrasle, so priskočili na pomoč otroci. Tudi Koželjev sin je bil hitro pri roki, posebno kadar je bilo treba dvigniti pošto na domenijskem mestu. Večkrat je šel s kanglico po mleko ali pa je vzel s sabo košaro, s katero naj bi prinesel nekaj za zajce.

„Ko je takole sin nekega dne odšel v gozd po pošto, so ga nekaj metrov pred domov pričakali Nemci, vmes pa je bilo tudi že nekaj domačih vohljačev, nastajajočih belogardistov. Ženo sva stala na pragu in čakala, kaj bo. Če jih sin ne bo opazil, ga bodo ujeli s sporočilom vred. Potem bi...

Vendar jih je sin na srečo pravočasno opazil, stopil v bližnjo koruzo, kjer je neopazno zakopal pošto, potem pa se vrnil domov z deteljo za zajce v košarici.“

24 sodov v gozd

Ena izmed večjih akcij je bila tudi tista, ko so aktivisti spravili s terena 24 sodov različnega materiala v gozd, od tiskarske barve do papirja, obleke in hrane, seveda pa je bilo tudi pozneje izredno dobrodošlo tudi orožje.

Zapregli so dva voza in nanju naložili vseh 24 sodov, ki naj bi jih prepeljali iz tovarne lakov na Količevem v Račo in še naprej na dogovorjeno mesto.

„Sredi poti je izvidnica naletela na nemško patroljo. Ker se zagotovo ne bi izvlekli, smo z vozovoma brž zavili na bližnje dvorišče in sode razložili v svinjak, med svinje. Popoldne smo jih ponovno naložili in srečno spravili v gozd.“

Seveda pa takšno terensko delo ni potekalo tako preprosto, kot je morda videti na prvi pogled. Skoraj vsak teden se je zgodilo, da se je pretrgala ta ali druga zveza, saj so bili terenci vseskozi izpostavljeni številnim nevarnostim. Veliko jih je za vedno obležalo ob opravljanju svojih domovinskih dolžnosti. Najbolj so bili seveda izpostavljeni takšni terenci, kot je bil Koželj, ki je bil sekretar OF na svojem koncu Mengša.

Domobranci so se znašali nad ljudmi vse do svobode

30. oktobra 1944. leta so Janeza Koželja na domu aretirali domobranci. Pri njem je bila sicer hip pred tem skojevka Vida, ki ga je opozorila na nevarnost, vendar ni minilo niti pet minut po njenem odhodu,

ko so v hišo že vstopili priseljeni domobranci, vmes pa je bil tudi domači odpadnik. Odvedli so ga v zdravstveni dom, kjer so ga zaslišali.

„Pet minut imaš odloga!“ je rekel Koželju eden izmed zasliševalcev in dal pištolo na Koželjeve sence. „Če ne poveš, kdo sodeluje s tabo in kdo so še v OF, bom pritisnil na petelina.“

Koželj je ostal močan tudi tokrat. Nikogar ni izdal in tudi o svoji dejavnosti jim ni povedal niti besedice. Močno so ga pretepli s pasom in z bičem. Soočili so ga tudi z nekaterimi drugimi ujetimi kot z Jožetom Orlom, vendar sta oba molčala.

Zaprlji so ga v spodnje prostore zdravstvenega doma. Vsak dan so ga zasliševali, vmes pa mučili in topli.

„Takrat sem si iskreno želel, da bi umrl,“ je pozneje večkrat dejal Janez Koželj. Bil je ves razmesarjen po hrbtu, ena sama rana pri rani, oni pa so ga kar naprej še topli in topli.

Nazadnje so ga nezavestnega po nekaj dnevih mučenja privlekli domov umret. Vendar se je Koželj zlizal tudi tokrat, čeprav je dočakal svobodo še vedno bolan, ves v ranah in krastah.

Iz prvih povojnih dni mu je ostal spomin tudi na vojno siroto Bosiljko Dojakovič, ki je bila pri Koželjevih dobro leto.

V novi Jugoslaviji

Z zapiski o življenju in delu Janeza Koželja danes zaključujemo. Lahko bi napisal vsaj desetkrat toliko, posebno še, če bi zbral nekoliko natančnejše podatke o nekaterih dogodkih, ko je bil Janez Koželj še živ. Žal ga ni utegnil nihče poslušati do podrobnosti. Tudi v domači krajevni skupnosti so se nekako razšli z njim zaradi nepomembnih nesporazumov. Verjetno bo šele čas dokazal, da je imel Janez Koželj prav tudi takrat, ko jim je na partijskem sestanku govoril o nenačelnosti, o posameznikih, ki so izkoristili položaj, o drugih nepravilnostih, ki so se ponekod razširile dokaj hitro. Niso ga razumeli v tistem hipu, časa za popravek pa glede njega ni več. Sicer pa je pomembno, da je Janez Koželj umrl s tistim poštenjem v sebi, ki bi ga moral imeti vsak napreden in delaven človek...

Prva skrb – ljudje!

Po osvoboditvi domovine se

je v Mengšu oblikovala občina kot po vseh večjih krajih. Krnilo je prevzel Ivan Vidali, Janez Koželj pa je imel na skrbi odbor za socialna vprašanja.

„Čeprav sem bil še vedno skrajno izčrpan, sem privolil v to delo, saj me je izredno motilo, da so bile ob koncu vojne take razlike med ljudmi, na drugi strani pa je bilo vsepovsod ogromno število podhranjenih, invalidov in vojnih sirot. Ljudje so se tudi tokrat izkazali. Kjer so imeli le košček kruha več, so ga dali drugim. Večkrat pa sem naletel tudi na ljudi, ki so mislili, da bodo tudi v novi Jugoslaviji živeli po starem. Sicer pa smo v našem odboru reševali predvsem najnujnejše primere, posebno glede vojnih sirot, slepih in dela nezmožnih ljudi.“

Takrat se je v Koželjevi družini začasno nastanila tudi brezdomka Bosiljka, čeprav je bilo domačih ust kar precej. Vedno pa se je našlo kos kruha tudi za drugega. Bosiljka jim je hvaležnost pozneje vračala s prisrčnimi obiski.

V obdelovalnih zadrugah je škripalo

Ko so se začele ustanavljati obdelovalne zadruge, so Janeza Koželja naprosili, da bi jim po svoje pomagal. Delo niti ne bi bilo težko, saj bi moral pošiljati le poročila o koloradskem hrošču, ki je bil tedaj na svojem velikanskem pohodu, nekako pa g niso uspeli zatreti ne s sredstvi, ne z rokami.

„Ob tem delu sem videl še kup drugih nepravilnosti. Nered bi omenjal imena, saj veliko teh ljudi živi še danes, zato naj povem le na splošno: Ko se je ustanovila obdelovalna zadruga, so v zadrugi kar čez noč zmanjkali vsi boljši stroji in pripomočki, po koteh pa se je valjalo le nekaj zastarelega in zarjavelega orodja. Bil pa sem v nadzornem odboru, ki naj bi vse to nadzoroval in pazil na nepravilnosti.“

Dogajale so se tudi takšne stvari, da je traktorist ob dnevih, ko je bilo nujno škropiti proti koloradskemu hrošču, preprosto vzel dopust ali pa bolniško, da je popravil svoj vojaški kamion.

Nasploh je bil delovni elan v zadrugah slab. Koželj si je predstavljal, da bodo zadruge dobro uspele, saj je videl, saj začetne uspehe tudi v Rusiji, zato ga je kot udeleženca oktobrske revo-

lucije to še toliko bolj veselilo. Razočaran pa je spoznal, da ljudje še niso zreli za takšno obliko skupnega dela. Vsakdo je pač gledal le na svoje koristi, hkrati pa, da bi delal čim manj.

Z lato nad koloradskega

Koželj je na občini dosegel, da so vse njive označili s tablam, kdo je lastnik in koliko arov meri parcela, da bi pač lažje poročal o razširitvi koloradskega hrošča. Dogajalo pa se je marsikaj nespametnega, čeprav so bili najbolj oškodovani ljudje sami.

„Ker so hoteli ljudje čimveč privarčevati, so na primer potrosili samo začetek njive s praškom proti hrošču, notranjost pa ne. Hoteli so le zadostiti ukrepom, čeprav so največ škodili sami sebi, ko je bil pridelek pozneje slab. Koloradskega hrošča so pobirali tudi otroci in jih prodajali za pare kmetijski zadrugi, ki je hrošče uničevala. Seveda je bilo vse to delo prava malenkost glede na razširitev hrošča.“

To še ni bilo vse. Največji kmetje bi morali nabaviti največ strupa proti hrošču, zato so se tudi najbolj izvijali od tega. Ko je Koželj hodil s kmetijskim inženirjem po Drnovem, je naletel na večjega kmeta, ki je zbijal koloradskega hrošča z lato na tla, češ, potem pa že ne bo več delal škode. Seveda je hrošč takoj splezal ali odletel nazaj na svojo hrano – na krompirjevko.

Po upokojitvi ob spominih

1953. leta se je Janez Koželj upokojil. Še zdaleč se ni predal brezdelju, saj je sprejemal še naprej različne obveznosti in občasne zaposlitve, največ pa se je predajal spominom na preteklost, v katerih je iskal potrditev za prehojeno pot.

Doživel je resnično veliko, od avstrijskega ujetnika naprej do udeleženca v oktobrski revoluciji do vnetega delavskega aktivista, vodje štrajka pa do sekretarja OF in tudi povojnega graditelja domovine.

„Od 1935. leta naprej sem tudi vseskozi gasilec,“ je rad s ponosom pokazal sliko v gasilski uniformi.

Janez Koželj je lahko vzor vsakemu človeku, ki se bori za svobodoljubno in človeka vredno življenje. V Mengšu bi lahko počastili njegov spomin ob priložnosti z imenom ene izmed novih ulic! (Konec podlistka)

Ivan Sivec

OBVESTILO

RAZDELITEV BONOV ZA PRVO TROMESEČJE 1983

V skladu z določili uredbe o omejevanju prodaje motornega bencina in dizel goriva vas obveščamo, da bomo dne 23. in 24.12.1982 od 9. do 12. ure in od 13. do 19. ure izdajali bencinske bone za osebne avtomobile, motorna kolesa, kolesa z motorjem, traktorje, motorne žage, škropilnice in motokultivatorje. Delilna mesta bodo ista:

1. SKUPŠČINA OBČINE DOMŽALE
2. GASILSKI DOM, LJUBLJANSKA C. DOMŽALE
3. KOMUNALNO PODJETJE, SAVSKA, DOMŽALE
4. CESTNO PODJETJE, LJUBLJANSKA C., DOMŽALE
5. AMD, KRAKOVSKA C. DOMŽALE
6. HALA KOMUNALNEGA CENTRA – PREDDVERJE, DOMŽALE
7. KRAJEVNI URAD, MENGEŠ
8. TRAK, MENGEŠ
9. HIDROMETAL, MENGEŠ
10. KRAJEVNI URAD BLAGOVICA
11. KRAJEVNI URAD LUKOVICA
12. KRAJEVNA SKUPNOST JARŠE–RODICA
13. KRAJEVNA SKUPNOST DOB
14. DELAVSKI DOM, VIR
15. PAPIRNICI KOLIČEVO, VIR
16. KRAJEVNI URAD, MORAVČE
17. KRAJEVNI URAD, RADOMLJE
18. SLOVENIJALES, PRESERJE
19. OSNOVNA ŠOLA, IHAN
20. KRAJEVNA SKUPNOST TRZIN
21. SGP GORICA, TRZIN
22. KRAJEVNA SKUPNOST, TROJANE
23. KRAJEVNA SKUPNOST, HOMEČ–NOŽICE
24. KRAJEVNA SKUPNOST, VRHPOLJE
25. KRAJEVNA SKUPNOST, PREVOJE
26. OSNOVNA ŠOLA, DRAGOMELJ–PŠATA
27. OSNOVNA ŠOLA, KRAŠNJA

Za izdajo bencinskih bonov za registrirana motorna vozila bo potrebno predložiti veljavno prometno dovoljenje in osebno izkaznico. Za ostale neregistrirane stroje pa osebno izkaznico, originalen račun in garancijski list, oz. izjavo, ki ste jo prejeli ob prvi delitvi.

Ob prvi delitvi bonov so bili ugotovljeni primeri, ko so nekateri občani poizkušali za isto vozilo oz. stroj uveljaviti pravico do količine goriva – večkrat.

V vseh ugotovljenih primerih so bili storilci prekrškov ovadeni sodniku za prekrške, ki jih bo po veljavni zakonodaji kaznoval z denarno kaznijo do 10.000 din.

Enako ukrepanje bodo uveljavili tudi pri tej delitvi.

Občani morajo priti po bone na najbližje mesto izdaje glede na stalno prebivališče, sicer lahko pride do motene preskrbe, ker je količina omejena. Lastniki tovornih vozil registriranih za osebno delo, lastniki ostalih tovornih vozil (tudi kombijev), taksisti in invalidi bodo prejeli ustrezno količino bencinskih bonov v naslednjem tednu na Sekretariatu za notranje zadeve.

Vse občane pozivamo, da se v čimvečjem številu oskrbijo z boni v teh dveh dneh, saj se bodo tako izognili čakanju v dolgih vrstah med zamudniki. Le-ti bodo lahko prejeli bone samo še v uradnih urah samo na Sekretariatu za notranje zadeve.

SKUPŠČINA OBČINE DOMŽALE
SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE

SREČNO NOVO LETO

DO Toko n. sol. o., Domžale
61230 Domžale, Kidričeva 1
Telefon 061/721-811, telex 31424 YU TOKO

S svojimi TOZD:

- Galanterija
- Potovalni izdelki
- Torbarstvo Maribor
- Drobná galanterija Žižki
- Usnjarna
- Maloprodaja
- Commerce
- DSSSS

PROIZVODNI PROGRAM:

ženske torbice, potovalni izdelki, aktovke in mape, pasovi, drobna galanterija, izdelki iz reptilij, rokavice, šolske torbe, športne torbe vrhne usnje in usnjena podlaga

Če želite biti oblečeni športno in elegantno nosite konfekcijo in pokrivala tovarne stannikov in konfekcije

UNIVERZALE DOMŽALE

Izdelki so iz klasičnih in modnih materialov v različnih barvah in velikostih

KOMUNALNO PODJETJE DOMŽALE
DOMŽALE, Ljube Šercerja 4

Priporoča svoje storitve

Kolektiv čestita

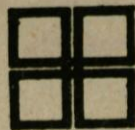
"MLINOSTROJ"
TOVARNA STROJEV
DOMŽALE

VSEM OBČANOM ČESTITAMO

HELIOS

- BARVE
- LAKI
- EMAJLI
- DEKSTRINI
- LEPILA
- UMETNE SMOLE
- JEDILNA IN
TEHNIČNA OLJA

INDUSTRIJA PLATNENIH
IZDELKOV INDUPLATI r.o.,
JARŠE p. DOMŽALE

Delovna organizacija
INDUPLATI JARŠE

VAM ČESTITA
OB PRAZNIKU

TOSAMA

DOMŽALE

VSEM POSLOVNIM PRIJATELJEM, DELOVNIM
KOLEKTIVOM IN OBČANOM ČESTITAMO IN
ŽELIMO MNOGO DELOVNIH USPEHOVI

Živilski kombinat

»ŽITO« LJUBLJANA

POSLOVNA ENOTA DOMŽALE

ČESTITAMO

Papirnica Količevo

POŠTA DOMŽALE

delujemo:

raznvrstne papirje, navadne in specialne lepenke, več vrst sestavljenih kartonov, zlasti s premazom oplemeniteni kartone za grafično embalažo

OBRTNIK

Mengeš

Opravlja:

zidarska, ključavničarska, steklarska in parketarska dela

Priporoča svoje usluge in čestita za praznik!

IZVOZNO-UVOZNO
PODJETJE

SEMESADIKE

MENGES

z delovišči:

Semenarno in Drevesnico Mengeš
Drevesnico v Radvenju pri Mariboru in Drevesnico v Tišini pri Murški Soboti
nudi gozdno seme, sadike pogozdovanje in okrasne neseče ter storže za okras in se priporoča

EMONA DO KMETIJSKA KOOPERACIJA, p.o.
Domžale, Kidričeva 14

z naslednjimi dejavnostmi proizvodnje in odkupom kmetijskih pridelkov, prodajalnami kmetijskega repromateriala v Domžalah, Lukovici, Blagovici, Moravčah, Kamniku, Komendi, Tuhinjski dolini, pospeševalno službo za pospeševanje zasebnega kmetijstva

SE PRIPOROČA IN ČESTITA

TEKSTIL

TOZD

filc o.sol. o. 61234 Mengeš

izdelujemo in prodajamo tehnične in iglaste filce ter sodobne talne obloge za podo.
Delovni kolektiv čestita vsem občanom

TOVARNA POZAMENTERIJE

trak

Mengeš

Pridružuje se čestitkam in priporoča vse vrste tkane elastike, svileno in najlon elastiko, elastične in neelastične trakove, vrvice, trakove

Mengeš

Uredimo vam kvalitetno opremo za trgovske lokale, hotele in gostinske obrate.

Se priporočamo

SLOVENIJALES

Radomlje

proizvaja žagan les, jedilne in sedežne garniture

Priporočamo proizvode

A+S
DOMŽALE

«AVTOSERVIS»

61230 DOMŽALE, P. p. 74

Telefon: 721-831, 721-829

ŽIRO RAČUN: 50120-601-30260

DEJAVNOSTI: Pooblaščen VW in VOLVO SERVIS s prodajo rezervnih delov • Kleparsko-ličarska popravila avtobusov in kamionov vseh tipov • izdelava aluminijakih nadgradenj (kesonov) na vseh vrstah tovornih vozil

MELODIJA MENGES

Čestitamo za praznik.
Proizvajamo glasbene instrumente, zvočne notne table.
Priporočamo svoje izdelke

Kolektiv delovne organizacije

«NAPREDEK»
Domžale

TOZD PREHRANA
TOZD OPREMOTEHNA
TOZD GOSTINSTVO IN
TURIZEM
TOZD OSKRBA

se priporoča na nakup vsakovrstnega potrošnega blaga v svojih prodajalnah širom občine

EKSPLOATACIJA
PREDELAVA
IN OPLEMENITENJE
NEKOVIN

«TERMIT»
DOMŽALE
SPECIALIZIRANO PODJETJE,
ZA PROIZVODNJO
LIVARSKEGA POMOŽNEGA
MATERIALA

Kovinsko in strnjno podjetje

nudi svoje proizvode in kvalitetne usluge

- izdelava in montaža opreme za čistilne naprave komunalnih in industrijskih odpadnih voda,
- izgradnja regionalnih vodovodov,
- preskrba s pitno vodo in odvajanje odpadnih voda skozi čistilno napravo

INDUSTRIJSKI KOMBINAT
«PLANIKA» KRANJ
TOZD «MOJCA» LUKOVICA

Priporoča svoje
kvalitetne usluge
in čestita
za praznik

Restavracija z garni hotelom
«PRI KONŠKU» Trojane - avtobusna postaja - parkirni prostor - domača in mednarodna kuhinja - krofi - zavitki - klobase - pečenice z zeljem - piščanci.

Garni hotel - neprekinjeno odprt - 63 postelj (32 sob) prijetna zajtrkovalnica oz. prostor, ki je uporaben za sprejem zaključnih družb, za seje, sestanke poslovnih ljudi, primeren za poroke. Sončna terasa.

Priporočamo se!

GOSTOM IN OBČANOM ISKRENO ČESTITAMO

GIP «BETON» ZASAVJE
TOZD OPERATIVA
DOMŽALE

Priporoča svoje storitve
in čestita za praznik

ZAVAROVALNICA
«TRIGLAV»

Poslovna enota
Mengeš

Čestitamo za praznik
in priporočamo svoje storitve

GOZDNO GOSPODARSTVO
DOMŽALE

Priporočamo svoje storitve in čestitamo za praznik